

Šentjurske

NOVICE

824
Ključni
D. Kved
Šentju
3230

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1996

352(497.4 šentjur)

0093031,42

COBISS

29. oktober 1996

štev: 42

cena: 150 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

JESENSKO VOLILNO TIHOŽITJE

Volitve '96

V 20 besedah vse o naših kandidatih

Športni park: kdo nagaja

Dal 40 litrov krvi

Uspeh atletov in šahistov

Lucija pred volitvami

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Trgovina **ELBA** na Ljubljanski cesti Vam nudi

veliko izbiro plinskih peči:

**BUDERUS Vaillant Junkers
FEROLLI F. B. R.**

Nudimo Vam tudi ostali material za:

- ogrevanje
- elektroinstalacije
- vodovodne napeljave

743-151
741-151

V trgovini pri Bohorču pa se lahko oskrbite z:

- malimi gospodinjstvi aparati
- akustiko
- TV sprejemniki

**VELIKA IZBIRA
MAKET
ZA MODELARJE**

AKCIJA
telefoni **PANASONIC**
5%
popusta na
gotovino

740-151

C & C

Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o.

**OMV -
ISTRABENZ**

d.o.o. Koper
3230 Šentjur, tel.:063/743-802

**VULKANIZERSKO MEHANIČNA
DELAVNICA**

na bencinskem servisu OMV ISTRABENZ v Šentjurju

Zaloge avtoplaščev

**SAVA, MICHELIN,
DUNLOP, BANDAG**

BREZPLAČNA

montaža pri nas kupljenih avtoplaščev!

UGODNE CENE!

PLAČILO NA VEČ ČEKOV!

Delavnica
je
odprta:

vsak dan od 7. do 21. ure
sobota in nedelja od 7. do 13. ure

Elektro **BUM**

Trgovina z elektro materialom

Tel.: (063) 743 316, 0609 611 603

V TRŽNICI ŠENTJUR

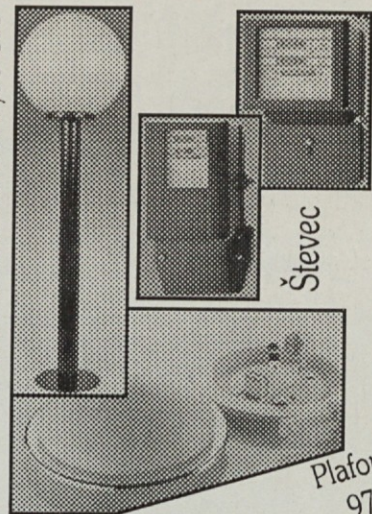
Žarnica halogen 12 V.....	že od 274,10 SIT
Telefonski kabel.....	že od 27,70 SIT
Telefoni	že od 4422,00 SIT
Svetilka TA 1 x 36 W.....	2592,00 SIT
Žarnica FC 18 W	180,70 SIT
Žarnica FC 36 W.....	192,80 SIT
Žarnica FC 58 W.....	186,90 SIT
Reflektor halogen 500 W.....	1895,00 SIT

Velika ponudba elementov za el. omarice (tudi industrijske znanih proizvajalcev SHRACK, LEGRAND, ISKRA...)

Na zalogi ves strelovodni material, orodje, vrtalni stroji, avtoakustika, antenski material...

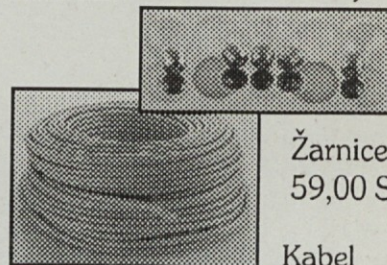
MONTAŽA ELEKTROINSTALACIJ IN STRELOVODOV

Vrtno svetilke od 3276,00 SIT

trif. dvot. 25.227,00 SIT
enof. dvot. 15.676,00 SIT

Plafoniere od 973,20 SIT

Žarnice
59,00 SIT

Kabel

PPY 3 x 1,552,90 SIT
PPY 3 x 2,577,90 SIT
PPR 3 x 1,550,60 SIT

PREVOZI & TRGOVINA

OSEB IN TOVORA

V TRANZITU

PETER JERŠIČ

Vrtna ulica 1, tel.: 743-007, 38-874, 0609 624 091

Nudi:

- ➡ PREVOZE OSEB IN TOVORA S KOMBI VOZILOM
- ➡ PREVOZE BLAGA S TOVORNJAKOM DO 4T
- ➡ PRODAJA GRADBENEGA IN TEHNIČNEGA

MATERIALA PO NAROČILU

Naročeno blago pripeljemo na dom po najugodnejših cenah!

vse vrste izolacij
POSEBNA PONUDBA:
NOVOTERM (I. in II. kvalitete)
že od **2.800,00 SIT/m³**

CEVOS d.o.o.

STORITVE - TRGOVINA

PLANINA 12, PLANINA PRI SEVNICI

741-657
063 791-133

BLIŽA SE ZIMA - OGREVAJTE SE Z NAMI!

0609/647-308

hitro, kvalitetno in po

ugodni ceni vam montiramo:

- centralno kurjavo
- plinsko instalacijo
- vodovod

DOBAVIMO VAM TUDI KOMPLETNI MATERIAL IN VAM GA BREZPLAČNO DOSTAVIMO!

lahko se tudi osebno

zglasite v našem bistroju CEVOS vsak dan od 15. do 20. ure

Koga ne voliti?

Nekoliko čudno vprašanje, a le na prvi pogled!

Da so volitve praznik demokracije, se mi je zapisalo pred dvema letoma pred občinskimi volitvami.

Še vedno mislim enako, ne morem pa prezreti nekaterih dvomov, ki mi težijo dušo. Zakaj se je nekoč, zlasti v prvih časih "enoumja", lahko hodilo na volitve z zanosom in praporji, danes pa nas na tej poti največkrat spremljata le še nezaupanje in naveličanost? Takrat, ko smo volili Demos, ko smo šli na samoosvojitveni plebiscit, se je še tudi takorekoč prepevalo, zdaj pa vse prej kot to. Smo mar res postali že tako evropski - to pomeni: zaverovani v svoj osebni blagor - da nam je vse, kar ni čisto naše in takoj koristno, postalo ravno? Mar je oblast postala neobčutljiva in nam je zamorila sleherni up, da se je sploh vredno muhati za spremembe? Morda pa je vse pravzaprav čisto v redu in lahko mirno dremuckamo v mehkem kupeju zgodovinskega vlaka in zgodovinskega vlakovodje?

Za nekoga velja morda eno, za drugega drugo, tretje ali še kaj četrtega. Ko se vse sešteje, je rezultat - "to ni moj problem." Volit sicer gremo, a vse prevečkrat niti ne vemo zakaj. Tako volitve izgubljajo svojo težo tistega resnega javnega dogodka, ki količi smer družbenega razvoja. Premnogi volivci se odločajo bodisi zaradi barve otožnih kandidatovih oči ali pa njegovega "razbijaškega", bolje rečeno anarhističnega, vsesplošnega zavračanja veljavnih norm družbe. Praviloma pa tako, "kot so povedali" na TV. Tragično je, da gre v večini takšnih primerov za spretno prevarante, ki jim pridno nasedamo. Spomnimo se samo raznih Jelinčičev, Štormanov, današnjih Ljerk, Poljšakov in še mnogih drugih!

Prav pri teh gospodih in gospah tiči odgovor na v naslovu postavljeno vprašanje. Tik pred volitvami pridejo k nam, med bolj poznanimi in ambicioznimi domačini, največkrat individualisti, ki se ne morejo sporazumeti z domačimi strankami, najdejo svoje kandidate, jih takorekoč zlorabijo za zbiranje glasov (največkrat gre zgolj za glasove njihovih znancev in prijateljev) in z izkupičkom brez slehernega haska veselo izginejo tja, od koder so prišli. Letos bo na šentjurskem volilnem listku poleg petih kandidatov pravih domačih strank (LDS, SDS, SKD, SLS in ZLSD) kar 13 "roparjev", ki bodo odnesli najmanj 30 odstotkov glasov. 30% pa je številka, ki da Šentjurju zagotovo najmanj enega poslanca, morda celo tudi dva, če se podeli med domače stranke.

Torej ne pozabimo, da velja biti tudi lokalpatriot in se odločiti za Šentjur!

Franc Kovač

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Študentsko prebujanje v Šentjurju

V Šentjurju je že dalj časa občutno pomankanje študentskega življenja in na splošno dogodkov, ki bi združevali šentjursko mladino. Šentjurski študentje smo se odločili, da nekaj ukrenemo v zvezi s to problematiko in prvi korak je ustanovitev Študentskega društva Šentjur, katerega ustanovni zbor bo v sredo, 30. 10. 1996 ob 19. uri v sejni sobi Občine Šentjur.

Si študent ali dijak, mlad po letih ali po srcu, s severzahoda ali jugovzhoda občine Šentjur, pridruži se nam!

Vidimo se v sredo!

Dan mrtvih - ko spomini ožive

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
sredo, 26. novembra 1996**

S seje sveta KS Ponikva

Svet KS Ponikva je imel do sedaj 4 seje, zadnja je bila 3. oktobra. Sprejel je plan dela in predvidel ob rednih izdatkih za vzdrževanje makadamskih cest še dotacije društvom, asfaltiranje dveh cest ter odplačevanje dolga iz lanskega leta. Ta dolg v višini 5 milijonov je sedaj odplačan in bomo v oktobru lahko pričeli z asfaltiranjem 1200 metrov ceste v Spodnjem Dobovcu ter pripravo odseka proti sv. Ožboltu. Realizacija teh del je odvisna od Cestnega podjetja Celje, ki ima svoje kapacitete polno zasedene. Močno jih ovira tudi slabo vreme. Skupna vrednost teh del je 6 milijonov SIT, kar pa bomo odplačali v zimskih mesecih.

Ker je bilo tudi v Šentjurskih novicah postavljenih nekaj vprašanj o problemih na Ponikvi, bi rad nanje odgovoril. Od štirih črnih točk (sušilnica, hiša nasproti KS, Podgorškov kozolec pri šoli in podirajoči skedenj sredi vasi) bosta dve kmalu sanirani (hiša nasproti KS se gradi, sušilnico pa bo Zadruga preuredila v trgovino), ureditev preostalih dveh pa je odvisna izključno od volje lastnikov, saj na ravni občine nimamo odloka, ki bi jih v to lahko prisilil.

Glede očitka, da na seje Sveta ne vabimo naših članov Občinskega sveta, moram povedati, da so bili vabljeni na dve seji, a se je od 5 občinskih svetnikov odzval le eden. Dobro je, da je podpredsednik Sveta KS tudi član Občinskega sveta in lahko naše probleme posreduje občinskemu organom.

Tretje bodica je bila uperjena na našega dolgoletnega tajnika. Mislim, da kljub temu, ali pa ravno zato, svoje delo dobro opravlja. Tudi plačilo za njegovo delo, kolikor nam je znano, je eno izmed najmanjših od vseh KS v občini.

Ravno zdaj poteka na Ponikvi v skladu s sprejetim občinskim odlokom in sporazumom s Telekomom zbiranje novih telefonskih naročnikov, JKP skušamo predati v upravljanje vodovod v Slatini in Luterju, uredili smo pokopališče, popravili nekaj poškodovanih cestnih propustov in še več manjših stvari, ki jih krajani Ponikve lahko sami opazijo.

Anton Vrečko, predsednik Sveta KS

Šolarji o prometni varnosti

V okviru prireditev tedna prometne varnosti in tedna otroka so se v šentjurski skupščinski dvorani sešli z županom, pomočnikom komandirja PP in predsednikom SPV Šentjur predstavniki vseh šol in njihovi mentorji. Šolarji so imeli nalogo, da odgovorne može v občini seznanijo s prometnimi težavami, s katerimi se srečujejo.

Pričakoval sem, da bodo šolarji obširno pripovedovali, kaj vse so doslej za sami postorili za svojo prometno varnost, a so vsi po vrsti le naštevali, kaj bi želeli, da jim naredita občina in policija. Planinčani bi želeli "ležeče policaje", pokrite avtobusne postaje, pogostejše radarske kontrole, Dobjani obračališče za šolski avtobus, Ponkavljeni prehode za pešce, zavarovan železniški prehod v Zagaju, učence iz Hruševca težijo prehodi preko cest in sneg na pločnikih, Drameljčani pa so pretehtano opozorili na vso "odraslo" prometno problematiko (slaba preglednost, pločniki, kolesarske steze, plazovi, kamionske preobremenitve cest...). Še najbolj kritičen je bil Primož Lubej iz OŠ F. Malgaja, ki je očital županu, da od lanskega leta ni bilo kaj dosti postorjenega. Predlagal je sekanje žive meje, znižanje terase pred Romihovo menjalnico ter seveda prehode za pešce v Šentjurju, na Selah in na Proseniškem, pločnik v Vrbnem in še kaj. Pohvalil pa je policiste, ki jih letos kar češče videva okrog svoje šole. Na Blagovni so dakaj obupani, saj na njihove dolgoletne zahteve ni pravih odzivov.

Končalo se je tako, da sta župan in policist obljubila, da bosta naredila, kar je v njuni moči, ter vrnila žogico mladim: tudi oni naj storijo več za svojo varnost, za ustrezno kulturo svojih vrstnikov ter poskrbijo, da bodo iz njih postali prometno vzgojeni odrasli. Ta poziv je gotovo veljal tudi prisotnim mentorjem, ki pa so opozorili, da se vse skupaj vendarle začne in konča v družini.

Presenetljivo spretno so prelagali odgovornost drug na drugega.

F.K.

Začeli so

15. oktobra so učenci POŠ na Prevorju na parceli, kjer bo zrasla nova šola, tako bolj za šalo kot zares, skopali jamico in položili otroški temeljni kamen.

Razposajeni učenci in sonce, ki je razginalo deževne oblake, so nas postavili v resnični sedanji čas. Krajani smo prepričani, da bo ta otroški kamenček pognal korenine in bo iz njega zrasla težko pričakovana šola.

Otoci so svoje opravili...

Majda R.

Občinski svet ni sejal

Občinski svetniki se v oktobru niso sestali in kot vse kaže, bo tudi november minil brez njihovega sestanka.

V petek, 25. oktobra, se je sestala tako imenovana koordinacija predstavnikov strank (Artnak - LDS, Čokl - SKD, Kovač - SDS in Osetova - SLS), ki so ugotovili, da je odnos občinskih uradnikov do Sveta neresen, saj še vedno niso pripravili takorekoč nobenih potrebnih gradiv za sejo. Odločili so se, da sklic seje Občinskega sveta odložijo za nedoločen čas.

F.K.

Ekološka katastrofa na Botričnici?

Neznani ženski glas na avtomatski telefonski tajnici me je pozval, naj si ogledam in kaj napišem o ekološki katastrofi na Botričnici. Mišljeno je bilo verjetno razkopavanje okrog pokopališča.

Takole na oko je zadeva res grozljiva, kaj pa v resnici pomeni, sem poskušal zvedeti na KS. Tajnik Gorazd Bebar je povedal, da gre za pripravljala zemeljska dela, ki so povsem v skladu s sprejetimi projekti in o ekološki katastrofi ni govora. Več o tej temi je obljubil za prihodnjo številko ŠN.

Tudi v NK Šentjur imajo težave

Na hodniku pred županovo pisarno sem srečal precej ne-jevoljna funkcionarja NK Šentjur, g. Romiha in g. Grdino, ki sta mi med vrsticami povedala, da bi bilo prav, če bi se o šentjurskem nogometu pisalo več in bolj objektivno. Zlasti slednji očitek me je kar malo ujezil. Pa naj bo - in sem šel z njima do Pivnice.

Ni dvoma, šentjurski nogometaši nizajo uspehe. Člani delijo 2. mesto v II. slovenski ligi in seveda startajo na I. ligo. Po mnenju sogovornikov je kakovostna raven šentjurskega nogometa najmanj na ravni Korotana ali Kopra. Vse mlajše selekcije so presenetljivo na vodilnih pozicijah v MNZ Celje. Mladinci imajo vso možnost, da pridejo v 2. slovensko ligo.

Težave se pričenejo pri denarju. NK Šentjur še vedno nima generalnega pokrovitelja (ta vloga je vredna takole okrog 100 000 DEM) in "Iovi" le male sponzorje. Po mnenju g. Grdine v Šentjurju nogometna klima še vedno ni dozorela in od tod tudi težave. Za delovanje kluba potrebujejo letno preko 300 000 DEM, kar ni lahko zbrati. V drugih slovenskih mestih občine vzdržujejo vsaj stadione, v Šentjurju pa leži vse na plečih NK. Od Občinske športne zveze resda dobijo nekaj malega denarja, predvsem za mlajše selekcije, za lansko in letošnje leto so dobili tudi 400 000 tolarjev za vzdrževanje stadiona. Samo vzdrževanje igrišča stane letno okrog 50 000 DEM, za vsako tekmo pa imajo tudi po 100 000 tolarjev stroškov s sodniki, varnostniki in drugim. Povprečno pobrana vstopnina (po 600 SIT) zadostuje komaj za ta strošek.

Kako je s koncesijo? Koliko so zaslužili z njo?

Sogovornika sta se le zasmejala. Koncesijska pogodba se še vedno pripravlja, z gostinskim lokalom, ki naj bi bil vir dohodka, pa gospodarita g. Vareško oziroma Občina. Delovanje bazena jih je letos stalo 1,2 milijona SIT. V 28 kopalnih dnevih in pri 1100 prodanih vstopnicah so napravili za 600 000 tolarjev zgube. Kljub temu na prevzem Športnega parka resno računajo. Pripravljeni so ga primerno vzdrževati ter ponuditi tudi drugim uporabnikom. Seveda le po ekonomski ceni! Računamo, da bi morala občina letno prispevati vsaj 4 milijone SIT.

Kako ste uredili spor z atleti?

Neštetokrat smo jih vabili na dogovore, na sodelovanje, pa nič od tega. Oni poznajo le svoje pravice in interese; niso pripravljeni pokriti niti svojega deleža stroškov za elektriko in vodo. Da bi pa zavihali rokave ter s prostovoljnim delom kaj postorili, kot smo navajeni v NK, se še ni zgodilo. S takšnimi ljudmi je težko delati.

Ograja! To je kamen spotike, ki vam je naredil ogromno strateške moralne škode?

Niti ne. Ljubitelji nogometa vedo, da je nujna in nam se ni še nihče pritožil. Vemo pa, da bo treba nekaj storiti; zlasti z notranje strani je res grda. V izdelavi imamo že projekt sanacije ograje, ki mu bo sledila izvedba. Kdo pa bo vse to plačal, ne vemo. Igrišče in ograja sta občinska last in bi bilo prav, da ju plača Občina. NK Šentjur teh sredstev nima.

Kakšni so oziroma bodo poslovni odnosi med Športnim parkom in NK Šentjur?

To pa zapišite dobesedno, da ne bo očitkov: Športni park bo gospodarska družba, ki bo povsem ločena od NK Šentjur. Računi morajo biti vedno čisti!

Kdo je kriv za spor med NK Šentjur in AK TrgoHlad?

AK TrgoHlad je v soboto, 12. oktobra, sklical tiskovno konferenco, ki se je poleg župana udeležil tudi podpredsednik Atletske zveze Slovenije Primož Hainz. Namen konference je bil seznaniti javnost o uspehih šentjurskih atletov, o njihovih načrtih ter seveda tudi opozoriti na težave, ki jih pestijo.

Največ očitkov je letelo na NK Šentjur, ki naj bi bil glavni krivec za mnoge težave atletov. Tako naj bi atlete ovirali pri uporabi prostorov v Športni hiši in pa pri treningih na stadionu. Precejšen del krivde pa naj bi nosila tudi občina, ker dovoljuje, da se favorizira nogomet na račun atletike. Po oceni g. Artnaka, člana upravnega odbora, naj bi bile razmere na stadionu celo slabše kot pred nekaj leti, posledica tega pa so številne poškodbe mladih atletov. Tako sta se na malomarno razsutem pesku poškodovali atletinji Ambroževa in Stropnikova, metalec kopja pa naj bi bil žrtev psihičnih pritiskov.

Župan Malovrh je opozoril, da so stadion pred leti resno začeli urejati nogometaši in da je v občini pravzaprav dovolj prostora za vse. Le malo več razumevanja naj bi imeli drug z drugim. "Več kot je prostora, manj je potrpljenja", je dejal. Predlagal je, da se v kratkem sestanejo s predstavniki obeh sprtih klubov in se dokončno dogovorijo, kako naprej. Dograditi bi bilo potrebno klubske prostore pod podstrešjem, pa bi bilo vse lažje.

AK TrgoHlad posluje z relativno malimi sredstvi. Njegov proračun znaša okrog 10 000 DEM. Od občinske športne zveze so letos dobili 750 000 SIT dotacij. V urejanje stadiona letos niso vlagali, so pa veliko porabili za nabavo raznih atletskih rekvizitov. Radi bi čimprej postavili vsaj eno tartansko stezo ter tako omogočili zimske treninge. Da bi tudi atletski klub temeljil na prostovoljnem delu tekmovalcev in staršev, kot je to primer pri nogometaših, pa ne gre, ker je atletika pač nekaj drugega, je dejal predstavnik staršev v UO g. Ambrož.

Vsi udeleženci konference so si nato ogledali še trening atletov ter nedograjeno Športno hišo. Župan je obljubil, da bi se naj gradnja nadaljevala v naslednjem letu.

Odprto pismo KMN Juventus Šentjur

Klub malega nogometa Juventus Šentjur je v letošnjem letu dosegel svoj največji uspeh - osvojitve državnega prvenstva. Zaradi težav s prekratko hruševsko telovadnico in nezainteresiranosti občine Šentjur, NZS pa nam tudi ne dovoli igrati v prekratki telovadnici, smo se odločili, da nepreklicno odpovedujemo sodelovanje v I. slovenski ligi malega nogometa. Kot Šentjurčani hočemo svoje domače tekme igrati v Šentjurju ali pa nikjer! V naslednji sezoni bo KMN Juventus ponovno začel igrati v Medobčinski ligi Celje, kjer dopuščajo igranje tudi v 6 metrov krajši hruševski telovadnici.

Na Športno zvezo in Občino Šentjur smo v zadnjih dveh letih naslovili veliko prošenj. Vse zaman. KMN Juventus, ki uspešno deluje že 13 let, je z veliko naporov in odrekanja (tudi vsi treningi in domače tekme v Celju) uspeval in promoviral občino Šentjur po vsej Sloveniji od Kopra do Ljutomera. V teh 13. letih si nismo uspeli izboriti niti svojega klubskega prostora, Športna zveza in Občina pa sta nam pomagali vsega skupaj s 180 000 tolarji.

Po vsem tem se postavlja veliko vprašanj, na katere bi bilo treba odgovoriti: Zakaj? Je to mogoče? Gre zgolj za slučaj?... In tako dalje...

UO KMN Juventus Šentjur

Zdrav zajtrk za vse šolarje šentjurske občine

Želeli smo popestriti vsakdanje pregovarjanje naših otrok, naj zajtrkujejo, (na predavanjih po šolah in ob sistematskih pregledih poudarjamo pomen zajtrka, o tem so se zadnjih štirinajst dni pogovarjali na šolah), zato smo ob svetovnem dnevu hrane, 16. oktobru, za vseh 2312 šolarjev pripravili vzorčni zajtrk. Vseboval je dve možnosti: corn flakes ali sport musli z mlekom oziroma bio štručko s skutnim namazom in kakaom. Oboje pa smo obogatili z mešanim suhim sadjem. Ob zajtrku so vsi šolarji prejeli tudi zloženko s predlogi za zajtrke, ki jih lahko pripravijo sami, s predlogom za sobotni ali nedeljski družinski zajtrk in s poučno piramido zdrave prehrane na naslovnici.

Na šolah, kjer imajo prostorne jedilnice, so pripravili prave pogrinjke s še več različicami žitnih krožnikov. Košarice s suhim sadjem in cvetlice pa so pričarale praznično vzdušje. In tako so se šolarji tudi počutili, kar pričajo navdušeni telefonski klici (super, cool, fantastično) in pisni ter fotografski utrinki.

Lidija iz Dobja piše: "Odličen zajtrk je bil. Nikoli se zjutraj nisem tako dobro najedla, čeprav doma zajtrkujem. Želim si, da bi ga imeli vsak dan."

Tanja Špan s Planine sporoča, da so vse pojedli in da bi bilo dobro, ko bi imeli zajtrk vsak dan. Upa tudi, da bo odslej zajtrkovalo več učencev, saj so vsi ugotovili, da so se zelo dobro počutili.

Rok Polenšek piše takole: "Boljšega zajtrka še nisem jedel. Zajtrk včasih jem. Ampak takega pa ne. Suho sadje je bilo zelo dobro."

Dora Košak iz Slivnice, od koder smo dobili največ razmišljanj in pohval, piše: "Na kaj pomislite ob besedi zajtrk? Mogoče na klobase in hrustljave žemljice? Ne vem. Vem pa, da večina otrok

kakor jaz ne zajtrkuje. To prinaša posledice. In to velike. Možgani ne morejo misliti zbrano, po želodcu ti skače velika pošast in kruli, zato se ti sošolci krohotajo. Gledaš na uro, kdaj bo malica in jo pogoltaš na hitro kot sestradan volk...Kako je bilo lepo na svetovni dan hrane. Doma nisem mogla jesti, kajti moji možgani so bili še zaspani in mi niso mogli povedati, da sem lačna. V šoli pa sem že lahko pojedla obilen zajtrk. Bilo je čudovito. Tisti dan sem se lahko zelo zbrano učila. Zelo lepo bi bilo, če bi imeli zajtrk v šoli."

Na Ponikvi so bili nižji razredi zelo navdušeni, v 6. in 7. razredih pa so izvedli anketo o vtisih ob zajtrku: večina bi si želela podoben zajtrk vsako jutro in upajo, da bo naša akcija dosegla svoj namen, tako, da bo vedno več učencev zajtrkovalo.

V Dramljah so se prav posebej potrudili s pogrinjki, učencem pa so ponudili še več različic zdravega zajtrka. In navdušenje je bilo res veliko!

Tudi na Franja Malgaja se je Verena Belužič resno potrudila z anketo, ki je odkrila predvsem dobro počutje po zajtrku. Le hranilne vrednosti zajtrka, po kateri je prav tako spraševala, učenci niso znali izračunati.

Prav prijetno popestritev pa je pomenil zajtrk na manjših šolah v Loki, Kalobju, Prevorju in na Blagovni, kjer so nekateri učenci prvič poskusili katero od ponujenih jedi, kot so zapisali v zahvali.

Najbolj bomo veseli, če pozitivne izkušnje učenci ne bodo prehitro pozabili. Naš trud bo s tem poplačan in predvsem dosežen namen!

Zahvaljujem se vsem šolam za sodelovanje in Občini Šentjur za sofinanciranje projekta.

Dr Draga Kovač Škoberne

Zasebna šolska ambulanta Šentjur

Martinova gos vas čaka na Ponikvi

Če pred železniškim preходом pri Gostilni Vovk v Hotunjah zavijete levo proti Zagaju proti Kohnetovim, boste kmalu naleteli na pravi gosji raj. Jata kot sneg belih ptic se lenobno in elegantno "kopa" v širokem jarku, ki obdaja njihov rezervat, ali pa se pase po hektar velikem pašniku.

Ampak tej njihovi romantiki se bliža konec. Kot je povedala njihova mlada lastnica Barbara Šprajc, je sklenila, da bodo žrtvovane na čast svetemu Martinu.

Če ste si tudi vi za Martinovo zaželi tradicionalno pojedino, ne bo težav. Tudi do 8 kg težke očiščene živali boste dobili za 4000 SIT, žive bodo pa še za 500 tolarjev cenejše. Le 792 831 zavrtite in gos vas bo že čakala.

F.K.

Živimo s podeželjem

Letos je že devetič potekala akcija Živimo s podeželjem, ki jo organizira Kmečki glas. Na razpis se je prijavilo 42 kmetij iz vse Slovenije. Komisija je štirim kmetijam podelila lipove liste za vzorno urejenost, tri kmetije so dobile priznanja za urejenost, štiri za arhitekturo ter za zunanjo ureditev in ena priznanje za cvetje.

V tej akciji smo sodelovali tudi v Šentjurju, Anica in Bogdan Zgonec iz Razborja pa sta si tudi prislužila priznanje za arhitekturo.

Zgončevi so se odločili, da si skušajo izboljšati finančni položaj na kmetiji z dopolnilno dejavnostjo - s kmečkim turizmom. V ta namen so zgradili novo hišo. Odločili so se, da staro hišo obdržijo in so jo s tem namenom tudi obnovili. Komisija iz Ljubljane je prenovo takole komentirala: "Prenova stavbe je bila opravljena kakovostno, brez arhitekturnih napak."

Za svoj trud so Zgončevi vsaj delno poplačani, saj se takšno priznanje ne dobi kar mimogrede.

Anka Luskar, kmetijska svetovalka

Vrtec pred Občino

Trideseti rojstni dan šentjurskega vrtca, kot so otroci imenovali svoj žur na Mestnem trgu pred Občino, se je zgodil v petek, 25. oktobra. Prišli so z vseh krajev naše občine, skoraj dve uri prepevali, plesali in risali po asfaltu. Menda so hoteli tudi kaj povedati ali pa se vsaj prikupiti naši občinski oblasti. Pa ni bilo posebnega odziva. Le tajnik KS Šentjur g. Bebar jih je prišel pozdravit. Še dobro, da na njih ni pozabila Re-sevna, ki jih je priložnostno pogostila.

Zakladi Rifnika v Celju

V pritličju stare grofije v Celju je bila 17. oktobra slovesno odprta tematska razprava "Rifnik in njegovi zakladi", avtorice Darje Pirkmajer. Obisk številnih gostov, vse kulturne in politične smetane Celja in Šentjurja, za katere je bil osrednji salon celjskega muzeja odločno pretesen, je še enkrat dokazal izjemno dragocenost rifniških izkopanin. Glavni sponzor razstave je bilo tokrat Mesarstvo Jurij.

Slovesnost je pričel s svojim nagovorom eden izmed najbolj vztrajnih raziskovalcev Rifnika prof. Bolta, sledili so mu govori župana Malovrha in direktorja Mesarstva Jurij g. Tržana, pokrovitelja razstave. Slednji je poudaril, da so se v njegovem podjetju odločili za sodelovanje s to povsem drugo sfero našega družbenega življenja ne le zaradi reklamnih učinkov, temveč tudi zaradi občutka povezanosti z domačim krajem in njegovo preteklostjo. Sledil je precej dolg koncert solistov komornega orkestra RTV "Camerata labacensis", namenjen menda

predvsem glasbenim sladokuscem. Po ogledu razstave se je prireditelj končala s pogostitvijo na mračnem grofijskem dvorišču.

O samem pomenu rifniških izkopanin na tem mestu ne bom govoril, poskušali jim bomo posvetiti več pozornosti v naslednjih številkah ŠN. Rifniški dogodek v Celju pa mi je dal misliti, da šentjurčani Rifnik res premalo poznamo in enako premalo cenimo. Cenimo sicer njegovo naravno lepoto, njegov romantični videz, kaj malo pa damo na njegovo zgodovinsko in kulturno vsebino. Vsakoletna maša v rifniški baziliki, kar je menda tudi vse, kar Rifniku načrtno posvečamo, je odločno premalo. Mar tudi to, da njegove tisočletne stvaritve kitijo muzeje v Celju, Gradcu, Ljubljani in še kje, skoraj ničesar pa ni ostalo doma, ne pomeni, da dopuščamo ropanje domače zgodovinske in kulturne dediščine? Po moji oceni je Rifnik ena od naših redkih prednosti in priložnosti, o katerih premalo resno razmišljamo.

F.K.

Komorni orkester RTV Slovenije v farni cerkvi

S koncertom ljubljanskega komornega orkestra Camerata labacensis v šentjurski farni cerkvi so se končali letošnji Ipavčevi kulturni dnevi. Koncert je bil namenjen predstavitvi in promociji Rifnika oziroma otvoritvi razstave "Zakladi Rifnika" v celjskem muzeju. Dogodek, ki naj bi imel izjemno umetniško težo, pa ni zbudil pričakovane pozornosti. V Cerkvu se je zbralo vsega okrog 60 obiskovalcev. Med njimi so bili dokaj dobro zastopani občinski uradniki, pogrešali pa smo predvsem naše številne pevce, ki jih elitna zasedba izvajalcev ni primamila v cerkev.

Kaj reči o samem koncertu? Kot popoln nepoznavalec resne glasbe sem pričakoval, da se bom ob delih Bacha, Telemana in Mozarta dolgočasil, a se je zgodilo, da so me spretni izvajalci ter ubrani zvoki godal navdušili. V soboto, 12. oktobra, je veljalo priti v šentjursko farno cerkev.

F.K.

Na Kalobju so pridni

Čeprav smo z eno nogo že skoraj v zimskem času, je v KS Kalobje še vedno živahno. Z gramozom so pokrpali najbolj poškodovane ceste in se lotili asfaltiranja 500 metrov ceste v Trški Gorci. Težave so bile z bančnim posojilom, zdaj pa so stvari urejene in asfalt je samo še stvar dobre volje izvajalcev in primerne vremena.

Lotili pa so se tudi problemov v nebo vpijočega problema pokopališča. Do sedaj so zanj skrbeli vsi in nobeden, splošni izgled pa je bil vse prej kot primeren. Z obveznimi prispevki krajanov so sklenili pogodbo z zasebnikom iz Laškega, ki je stvar očitno vzel resno. Vsa dela, vključno z asfaltiranjem poti mimo vežice do križa, naj bi bila končana do prvega novembra.

Še vedno ostaja problem odvoza smeti. Kalobje nima urejenega smetišča in smeti se ne odvažajo. Tako se vsak znajde po svoje: pokopališki kontajner se nenormalno hitro napolni ali pa se pojavljajo kupi nesnage ob krajevnih cestah. Jasno je, da gre le za organizacijo, kar pa bodo krajanje z dobro voljo v kratkem rešili.

Saša Teržan

Kalobški invalidi so rajžali

V tistih dneh se je o tem veliko govorilo in celo v zraku je bilo čutiti pričakovanje. Društvo invalidov se je odpravilo na izlet in 5. oktobra se jih je na Kalobju zbralo za poln avtobus.

Pot jih je vodila vse do Stične. Baje je samostan res lep, vendar tam raje ne bi ostali in tudi res niso. Kosilo jih je čakalo na turistični kmetiji Grofija. Čeprav izlet ni potekal od gostilne do gostilne, je bila naslednja postaja spet restavracija in sicer Tri Lučke blizu Krškega. Tu so imeli kaj videti. Poleg lepega razgleda tudi gigantsko prešo, za katero je dvajset trgačev trgalo ves dan in je iz nje naenkrat priteklo 4000 litrov mošta. Uporabljali so jo vse do leta 1950.

Vsega lepega je enkrat konec so dejali, ko so se pozno zvečer vračali domov. Niti slabemu vremenu niso pustili skaziti svoje dobre volje. Kljub temu pa sta glavna organizatorja Venčeslav Jager in Marjan Sedminek skupaj z drugimi ugotovila, da bodo drugo leto šli bolj zgodaj, morda že kar pozno spomladi.

Saša Teržan

Smrt na Rifniku

Te dni se je Rifnik za vedno poslovil od enega svojih najbolj vnetih častilcev. Gospod Spolenak iz Nove vasi, čvrsti petdesetletnik, ki je po srčni operaciji popolnoma okreval predvsem po zaslugi mika rifniških strmin, se je v torek, 8. oktobra, ob tričetrt na pet popoldne poslednjič vpisal v knjigo obiskovalcev Rifnika. To je letos storil že tristoštiriinosemdesetič. Nato se je zgrudil na ograjo, morda še zmogel poslednji pogled na svojo dolino, in odšel.

Bogve, koliko smrti si že videl, Rifnik?

Modra kavčina v Šentjurju

Najstarejša živa trta v Evropi, verjetno pa tudi v svetu, je žametna črnina, ki so jo pred več kot 440 leti posadili na mariborskem Lentu. Znaná je tudi kot žametovka ali modra kavčina in nekateri enologi trdijo, da izvira prav iz naših krajev. Na leto da le kakih 35 litrov vina, ki ga kot posebno zanimivost prodajajo v stekleničkah z grbom mesta Maribora. Takšno stekleničko je ob svojem obisku dobil v dar tudi Papež Janez Pavel II. Dveletna trsna cepljenka te pratrte je bila v okviru Ipavčevih dni posajena tudi pred Ipavčevo hišo v Šentjurju.

V petek, 4. oktobra 1996, je izročil mariborski viničar mag. **Anton Zafošnik** stekleničko vina te znamenite trte v dar šentjurskemu županu g. Malovrhu in s tem tudi najmlajšemu mestu v Sloveniji kot se je ob tej priložnosti izrazil mariborski župan dr. Alojz Križman. "Za rast trte je potrebno veliko dela in truda, zato naj bo ta trta

spomin na toplino, človeštvo in prijateljstvo med ljudmi." Podobne besede so zapisane tudi v listini o trti, ki sta jo ta dan oba župana podpisala:...v znak prijateljstva in dobrega sodelovanja... G. Malovrh je izrazil veliko veselje in čast ob tej priložnosti: "Ta trta ima pomen prijateljstva med velikim mestom Maribor in malim krajem Šentjur."

Za novo pridobljeno trto bo treba seveda skrbeti, jo vzdrževati in negovati z vso ljubeznijo, sad trte promovirati v dobro našega kraja ter o vseh spremembah, letini in rezultatih na tekmovanjih obveščati župana. Vse to so naloge našega novega šentjurskega viničarja g. **Acija Urbajsa**. V Enciklopediji vin lahko o njegovih vinogradih med drugim preberete: "Urbajsovi vinogradi so najboljši primer, kako je mogoče z okolju prijaznim vinogradništvom pridelovati vrhunska vina. Od leta 1990, odkar se Urbajsovi udeležujejo vinskih se-

jmov, so prejeli že trinajst vrhunskih priznanj." In takoj ob podelitvi te časti, ga je čakala že prva naloga, sajenje cepiča, pri čemer mu je pomagal g. Martin Hajnšek, predsednik vinogradniškega društva Šentjur.

G. Urbajs je izrazil veselje kot vinogradnik in Šentjurčan ob tem imenovanju in označil Šentjur kot mesto trte in vina. Ker je bil čas neprimeren za sajenje, me je malce zaskrbelo, če bo trta rasla, a so me takoj potolažili, češ, da je bilo ta dan vse le bolj protokolarnega značaja. Ob bolj primernem času nam bodo na voljo dodatni cepiči.

Prireditelj je povezovala mlada gospodična Petra Debelak, zaključili pa so jo žametni glasovi MPZ Skladateljev Ipavcev, ki so peli o vincu in trti. Seveda smo ob zaključku vsi skupaj nazdravili.

Barbara Gazvoda

Združena lista ob Upokojenci šahirajo

Združena lista je imela svojo predvolilno fešto na trgu pred občino. Kot je povedala organizatorica njihove predvolilne kampanje gospa Svetinova, so vse pripravili, podarili in ponujali člani in simpatizerji stranke. Njihovih imen pa le ni hotela izdati. Na stojnicah, zavitih v strankarske simbole, so "spravili v promet" 70 kg pečenega kostanja, 80 litrov letošnjega mošta in nekaj pladnjev Jurijevih mesnin. Gospod Leskovšek, nekdanji direktor Eleganta, je zatrdil, da so imeli kar okrog 500 obiskovalcev in za izid volitev sploh niso zaskrbljeni. Tako kot vse druge stranke, bodo tudi oni zmagali. Kot se spodobí, je gospod Nani s Ponikve - pravzaprav tovariš, saj so se tako med seboj nazivali - tudi veselo navijal partizanske pesmi in preko megafona skrbel za tekoče obveščanje.

Kako je bilo v resnici in kaj sta povedala oba govorca, gospa Svetinova in kandidat ZLSD g. Erjavec, ne morem povedati, ker so Šentjurske novice pozabili povabiti. Ne namerno. No, morda pa tudi. G. Vrečko iz Bezovja, ki je slučajno šel tam mimo, pa je potožil, da se je komaj ubranil, da ga niso vključili med svoje simpatizerje. Naj bo kakorkoli, očitno sem zamudil sodoben in dobro organiziran politični shod.

F.K.

Pri šentjurskem društvu upokojencev že nekaj let aktivno deluje tudi šahovska sekcija. O njeni uspešnosti govorijo številna priznanja in pokali, ki so si jih priborili največ na regijskih tekmovanjih.

Letos so na tekmovanju sodelovale najmočnejše ekipe iz Žalca, Celja, Konjic, Šentjurja...Naši šahisti so se dobro odrezali, osvojili so drugo mesto in so bili boljši celo od renomirane ekipe Celja. S tem rezultatom niso osvojili le pokala, temveč so se tudi uvrstili na državno prvenstvo v Kranju.

Čenjeni kolegi upokojenci, pridite v naše društvo! Vabimo vas k sodelovanju v različnih sekcijah. Poleg izletov skrbimo še za razne druge dejavnosti in tako vzdržujemo zdravje, kondicijo in gojimo medsebojne odnose. Le gibanje in aktivnost nas pomlajujeta in osrečujeta.

Lep pozdrav vsem upokojenkam in upokojencem, članom DU Šentjur!

S.Šumej

Mojca in Kaličopko

Čiv-buc-bau Kaličopki! Gotovo se še spominjate, da smo se 7. oktobra, ravno v času tedna otroka, zbrali vsi skupaj in napolnili kulturno dvorano v Šentjurju. Zabavali smo se ob lutkovno-glasbeni predstavi Mojca in Kaličopko. Z glasnim čiv-buc-bau smo zbudili Kaličopka in z Mojco zapeli pesmico o nerodnem Nejku, priljubljeno Ole Majole ter tisti o Mezinčku in Klobučku. Peljali smo se z vlakcem Baja Baja in obiskali Kaličopkovo sposojevalnico klobukov. Čas je kar hitro minil in da smo bili veseli, da sta se Mojca in Kaličopko oglasila pri nas, smo jima pokazali z navdušenim aplavzom, čisto pravim transparentom in velikim lesenim Kaličopkom. Polonca in Ines pa sta vsakemu podarili tudi šopek rož.

B.G.

Na Dobje po široki cesti

Prejšnji petek se je na Dobju dvakrat kadilo: Cestno podjetje Celje je polagalo zadnje metre vročega asfalta od Trat do Dobja, na vrhu za Salobirjevo gostilno pa se je ob razžarjenih bukovih polenih vrtel na ražnju pujssek.

Cesta s Trat na Dobje je Dobjanom že lep čas grenila življenje. Bila je ozka, strmina pa je dosegala tudi kritičnih 25%. Pozimi se nikoli ni vedelo, če bo šlo z avtomobilom do vrha. Zdaj bo težav konec. Kar 5 metrov širok asfaltni trak, ki nikjer ne presega 15 odstotne strmine, je nared. Fina prevleka bo prišla nanj šele spomladi, takrat bo menda tudi prava "fešta", toda zanjo nikogar več prehudo ne skrbi.

Šentjurski SKD in SLS skupaj?

Če izvzamemo plakate Združene liste ter nekaj plakatov s fotografijo predsednika šentjurske LDS, se je naše predvolilno dogajanje začelo s prireditvijo v hruševski športni dvorani, ki sta jo v petek, 18. oktobra, skupaj pripravili SKD in SLS. Šlo je pravzaprav sploh za prvo tovrstno prireditev v Šentjurju, ko se stranke skušajo "prišlepati" do volivcev s pomočjo priznanih show mojstrov. Tokrat so to vlogo odigrali Čuki, ki so si privoščili nesramno, skoraj dveurno zamudo, a so dvorano le napolnili. Bolj kot volivci so prišli na svoj račun otroci, saj so jim Čuki pripravili svojo tradicionalni "otroški vrtec".

Predvolilni del prireditve je vodil g. Maruša, vodja znanega hruševskega ansambla Specter sound in občinski svetnik SKD. V nekoliko preveč okornem dialogu je predstavil župana in dosedanega poslanca Jurija Malovrha predvsem kot najzaslužnejšega za izkopavanje železniškega podhoda, izgradnje doma ostarelih in vodovoda Hrastje. Župan se je poskušal tudi malo pošaliti, a ker poslušalstvo ni reagiralo, željenega učinka ni bilo. Razen splošnih obljub kaj novega nismo slišali.

Kandidat SLS g. Moškotevc, mladi uspešni podjetnik, lastnik AHACA, je poskušal prisotne očarati z nasmejanim Clintonovskim nastopom, z občudovanjem svoje družine, pa seveda tudi s športom in svojo poslovno uspešnostjo. Če bo meteorsko zablestel tudi v politiki, kot je v biznisu, bi to utegnilo pomeniti, da je tudi v Šentjurju denar sveta vladar.

Bolj kot obe predstavitvi je bilo zanimivo ugibanje, kaj pomeni njuno vzgledno sodelovanje, ko pa bi morala biti po naravi politike pravzaprav vroča tekmeča. Kdo dela za koga? Ker so Malovrhove možnosti za izvolitev bistveno večje, so nekateri celo pričakovali, da bo spretni "Romč" že kar na predstavitvi "zakšeftal" svoje volivce, a s tem tokrat ni bilo nič.

Ne glede na to, da predstavitvena prireditev dveh kandidatov verjetno ne bo prinesla spektakularnih učinkov, jima je vendarle treba priznati, da sta se snubljenja volivcev lotila smelo in za Šentjur dovolj širokopotezno.

Koncert v Gustavovi sobi

V Ipavčevi hiši v Šentjurju se odvija vedno več glasbenih in kulturnih prireditev. Tako ste lahko v petek, 4. 10. 1996, v Gustavovem salonu poslušali koncert flavtistke Alenke Čater in pianistke Katarine Arlič. Alenka Čater je uspešno zaključila srednjo glasbeno šolo v Velenju pri profesorici Alenki Goršič in sedaj študira umetnostno zgodovino in francoščino na FF v Ljubljani. Katarina Arlič pa je končala nižjo glasbeno šolo v Šentjurju, srednjo glasbeno šolo v Mariboru in nadaljevala s študijem klavirja in orgel v Ljubljani. Skupaj sta nas s svojima instrumentoma popeljali v glasbeni svet starih baročnih mojstrov. Mladi dami sta tokrat prvič nastopili skupaj in poželi navdušen aplavz poslušalcev, ki so do zadnjega mesta napolnili pretesen salon. Kljub slabim pogojem, saj jima je bil čas za vajo tesno odmerjen, so izvajane skladbe lepo izzvenele in upam, da jima bomo lahko še kdaj prisluhnili.

B.G.

Franc Romih - 40 litrov podarjene krvi

V Šentjurski občini mu gotovo ni para: kar 109 krat je daroval svojo kri. Zanj smo zvedeli na letošnjem občinskem prazniku, ko je prejel priznaje občine Šentjur. Pravijo, da krogla in kolajna nikoli ne zadeneta pravega, ampak v tem primeru je g. Romih gotovo izjema, ki potrjuje pravilo.

Franc Romih je doma iz Bukovja. Na strmem bregu, gor sem pripeljal domala po vseh štirih, stoji med vinogradi njegova še nedokončana hiška, od koder je vse življenje hodil na "šiht" v Cinkarno in Štore. Ves čas je delal na težkih delovnih mestih z beneficirano delovno dobo in si razmeroma mlad (rojen 1940) že pred 6 leti prislužil pokojnino.

Krvodajalstvo se je začelo pri vojakih - da sem si prislužil dva dneva dopusta. Tudi potem v Štorah, moram priznati, je bilo podobno. Ni mi bilo treba na šiht,

pa še s sendvičem ali klobaso in s konjakom so nam prijazno postregli. In tako sem se navadil in sem tudi po štirikrat na leto dajal kri. Mnogokrat so me tudi vmes klicali v bolnico. Kri sem

imel vedno dobro, tudi če je bila zmešana s kozarčkom ali dvema domačega vina, ji ni nič škodilo. Drugim pa sem le pomagal. Do številke 120 bi še rad prirnil."

Bi bilo prav, da bi za odvzeto kri prejeli plačilo?

Mogoče bi bilo tudi prav. Kakšna nagrada bi mi kar prav prišla. Vsaj polno zdravstveno zavarovanje bi nam lahko dali.

Kakšna zgodbica v zvezi s krvodajalstvom?

Nič takega ne vem. Mogoče bi povedal, kako je bilo, ko sem enkrat le šel s krvodajalci na izlet, "na pašo" v Škofjo Loko. Kar tri avtobuse smo zamenjali, preden smo bili spet doma. Vse je crkavalo pod nami. Potem, zvečer, sem pa šel na nočni šiht...

Zahvala in čestitke tudi v imenu bralcev ŠN!

F.K.

POSLANEC BREZ PRIVILEGIJEV

Jožef **ARTNAK**

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

Rojen 1. marca 1960. Po poklicu pravnik, zaposlen v Alposu. Sopotnik procesa slovenske pomladi. Sedaj predsednik šentjurske LDS, občinski svetnik, član nadzornega odbora stanovanjskega sklada RS in kandidat za poslanca na listi LDS.

1. Vodilna misel šentjurske stranke LDS je "za boljšo zastopanost naših ljudi v državnem zboru". Ali to pomeni, da stranka ni zadovoljna z dosedanjima poslancema?

Tudi večina ljudi v naši občini ne more biti zadovoljna. G. Kovač si je z privilegiranim zakonom uspel zagotoviti poslansko pokojnino. G. Malovrh v parlamentu ni črnil besedice. Kot je znano, pa si je zelo prizadeval za vspostavitev dodatnih poslanskih privilegijev. Svežih in izvernih idej, po katerih bi ju poznali in bi koristile našim krajem, nista uspela ustvariti. Zato sta se izgubila nekje v sivi megli in mi vsi skupaj z njima. Naši ljudje zaslužijo veliko boljše in bolj poštene predstavnike v državnem zboru.

O ŠENTJURSKIH POSLANCIH

" Svežih in izvernih idej, po katerih bi ju poznali in bi koristile našim krajem, nista uspela ustvariti. "

2. V občinskem svetu si najbolj kritičen in glasen svetnik. Vložil si izredno veliko pobud in vprašanj. Kakšni so odzivi župana in njegovih uslužbencev?

V dveh letih, kolikor zaseda sedanji občinski svet, je bilo po mojih evidencah vloženo 313 raznih pobud in vprašanj. Sam sem podal 104 pobude, v občinskem svetu pa je 27 svetnikov. Na skoraj polovico vprašanj ni bilo zadovoljivih odgovorov. Med nje sodi npr. pobuda o pripravi strategije občine Šentjur ali pa vprašanje o nečednostih v zvezi z zemljišči ob slivniškem jezeru. Vesel pa sem, da je bila realizirana moja pobuda o nadaljevanju razvoja telefonije v južnem delu občine.

3. Šentjur postaja mesto brezposelnih. Kaj lahko kot poslanec narediš za oživitev šentjurskega gospodarstva?

V državnem zboru je potrebno sprejemati tako zakonodajo, ki bo gospodarstvu omogočila krepitev in ustvarjala nova delovna mesta. Vem za stiske ljudi, ki so izgubili delo ali pa delajo in ne prejemajo plačila. V občini moramo investitorjem ponuditi, da bodo imeli interes odpirati nove obratovalnice, povečati svoja podjetja in širiti dejavnost. Poznam veliko ljudi v naši državi, ki mi lahko pomagajo pri odpiranju vrat na ministerstvih in skladih, kjer se deli denar.

Pa še nekaj zamerim sedanji občinski oblasti na čelu z državnim poslancem: Slovenija Šentjurja ne pozna, pa imamo največjo stopnjo brezposelnosti. Drugi bi že zdavnaj zagnali vik in krik, mi pa ponižno stojimo v vrsti. Pri mojem morebitnem poslanskem delu bo prioriteta občina, šele nato država.

O ŠENTJURJU V SLOVENIJI

" Drugi bi že davno zagnali vik in krik, mi pa ponižno stojimo v vrsti. "

4. Ali poštenost zapušča slovensko politiko?

Poštenost, posebej poštenost v politiki, razumem skladno z definicijo dr. Trstenjaka kot neomadeževanost. Prizadelo me je obnašanje našega dosedanjega poslanca Malovrha, ker se je prav on najbolj goreče zavzemal za poslanske privilegije, igral zelo negativno vlogo pri izboru izvajalca del za dom upokoencev predvsem v škodo šentjurskega malega gospodarstva, brezbrizno posojal denar iz občinskega proračuna svojim privatnim prijateljem in drugo. Meni se to ne zdi pošteno!

POŠTENOST

" Meni se to ne zdi pošteno! "

5. Jožef Artnak, povej mi resnico! Ali resnično želiš postati poslanec?

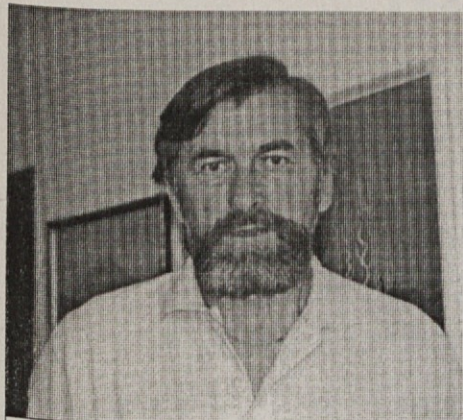
Da. Poslanec brez privilegijev.

Spraševala je Anita Koleša.

Socialdemokratska stranka Slovenije

SDS

**ZA SPREMEMBE!
ZA JANŠO!**

Franc Kovač, mag. veterine

Kakšna je torej resnica?

GOSPODARSTVO JE V RESNIH TEŽAVAH

Naš bruto domači proizvod bo letos porasel za 2 do 3 %, kar pomeni, da Evrope, ki ima enako ali večjo stopnjo rasti (in seveda enkrat večji BDP), tako ne bomo NIKOLI dohiteli. V Evropi se nam obeta le stoletna klavrna kolonialna usoda.

KMETIJSTVO UMIRA

Čeprav vsi vemo, da je kmet osnova narodove samobiti, ga ta država neusmiljeno ekonomsko uničuje. Relativno odprte meje so povzročile, da na primer naša povprečna cena prireje 1 kg prirasta govejega mesa pokriva le še okrog 70 % stroškov. Nič ni storjenega za možnosti cenejše domače kmetijske pridelave.

BREZPOSELNOST JE VSE VEČJA

Izgubili smo novih 70 000 produktivnih delovnih mest, skoraj 20000 državljanov pa smo na novo oblekli v uradniške uniforme.

DRŽAVA JE VSE DRAŽJA IN HOČE VEDNO VEČ

V času Demosove vlade je delež skupne porabe države znašal 42 % DPO. Lani je država "popapala" že kar 48 % vsega, kar smo prigrisali. Če bo šlo tako naprej, se bo kmalu tako "razvampala", da ne bo več prostora za državljanje. Pri tem pa ne zna nič storiti za učinkovite inšpekcije, za odpravljanje sive ekonomije, pravično pobiranje davkov, preprečevanje črnih zaposlitev ali zaščito pravic delavcev.

PRAVICA JE ŠLA RAKOM ŽVIŽGAT

Nikoli ne bomo zvedeli, koliko našega skupnega premoženja se je izgubilo v mafijskih žepih. Sodniki takoj "zašijejo" revčka, ki je ukradel čokolado, 400 000 DEM šentjurskega občinskega denarja v znameniti Štajerski banki ali še nekaj desetkrat večje številke v naših by pass podjetjih niso nikoli našle poti do sodnije. Dali smo sodnikom velike plače in neomejeni mandat, delavec, ki so ga samovoljno vrgli na cesto, pa svojo pravico izterjava še vedno vrsto let. Mariborska mafija že skoraj javno ustrahuje štajersko prestolnico.

LOKALNA SAMOUPRAVA JE ŠE VEDNO LE NA PAPIRJU

Občine so ostale brez pristojnosti in oblasti, razrasla pa se je tako imenovana centralizirana Upravna enota. Če ti sosed pred pragom postavi svojo črno gradnjo in ti to ni všeč, ne zveš doma nič več. Kar na ministrstvo v Ljubljano te napotijo. Krasno, ne!

Le zakaj Planina, Dobje ali Ponikva ne bi smeli imeti svoje občine, svoj denar, župana ter tajnika in konec? Ker bi potem zmanjkalo

Ko v teh predvolilnih dneh gledam, kakšne rožce nam seje Združena lista v Prepihu in pa nasmejane obraze z velikanskih plakatov LDS, ki nas pozivajo, naj jim povemo resnico, mi gredo lasje pokonci. Kot da smo vsi popolnoma sklerotični in smo čisto pozabili, da sta prav ti dve stranki ob pohlevni asistenci SKD z njihovo politično doktrino "biti zraven" v preteklih štirih letih krojili slovensko podobo in imeli vso možnost, da vsaj poskusijo napraviti to, kar zdaj spet tako radodarno obljublajo. Volivcem bi morali ponuditi najmanj šopek tistega cvetja, ki so ga posejali pred štirimi leti (100 000 novih delovnih mest, pravna država...!) in jim že zdavnaj povedati resnico o resnici. Pa nič! "Slepe miške" se veselo igrajo naprej in radi bi se igrali oblast še štiri leta. Za njimi lahko pride potop.

delovnih mest za vrsto državnih in komunalnih birokratov, ki kaj drugega, kot razdeljevati našega denarja, sploh več ne znajo delati. Kot poslanec se bom najodločneje zavzemal, da postane občina tisti temeljni element države, ki bo imela moč in denar.

ŽIVIMO NA UP

V teh nekaj samostojnih letih so se naši oblastniki, ki so se svoje obrti učili v samoupravnem socializmu, zadolžili za skoraj 4 milijarde dolarjev. To je 2000 dolarjev na vsakega državljan ali enkrat več, kot smo bili dolžni v stari Jugi tik preden je izdihnila! To je grozljivo. Kupovati si na tak kratkoviden način naklonjenost državljanov oziroma volivcev, je do skrajnosti pokvarjeno.

Še in še bi lahko našteval, a bodi dovolj! Ne, ne trdim, da smo Slovenci vitalno ogroženi, ali da so vsega krive sedanje oblastne stranke. Še celo kar dobro vozimo, zlasti še v primerjavi s peklom, ki ga preživljajo naši južni sosedje. Toda - potrebno je zbrati moč, se soočiti z resničnostjo, tudi zategniti pasove - toda vsi in ne le tisti, ki imajo pas že na zadnji luknji, če drugače ne gre, in izbrati boljše nadaljevanje. Tega pa naši pragmatiki iz LDS, SKD in ZLSD očitno nimajo namena. Sodeč po njihovih volilnih sporočilih, svojih napak še opazili niso, kaj šele, da bi ji lahko popravili! Zato je čas za spremembe!

KAJ LAHKO PONUDI SDS?

Lepih in še lepših obljub, kot nam jih servirajo konkurenti, skorajda ni več mogoče najti. Ponudimo lahko le obilico tiste Demosove energije, ki je pred 6 leti spremenila našo zgodovino na institucionalni ravni, zdaj pa je tu pripravljena, da jo usmerimo navznoter. Slovenska družba bolj kot evropsko združevanje potrebuje notranjo učvrstitev, vladavino vrednot socialne in pravne države.

Za konec še par besed o domačih težavah. Naravno je, da poslanec živi za svoj kraj in zanj poskuša iskati tudi bližnjice. Tudi jaz se gotovo ne bom uspel izogniti tej skušnjavi. Mi pa krvavo potrebujemo prevorsko šolo, dom upokojencev, asfalt na regional-kah, urejen promet skozi Šentjur, čisto Voglajno in še in še...! Dom ima pač vedno prednost!

Franc Kovač

**ČE STE TUDI VI ZA SPREMEMBE,
NAS POIŠČITE NA GLASOVNICI
POD ŠTEVILKO 3!**

Jure MALOURH

Rodil se je leta 1946 v Šmarju v kmečki družini, kot sedmi otrok. Po opravljeni maturi na celjski gimnaziji je šolanje nadaljeval na Prometni šoli ter se kasneje zaposlil na železnici, kot vlakovni odpravnik. Želja po izobrazbi ga je vodila naprej in tako je leta 1974 diplomiral v Višji prometni šoli.

SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI

Poslovne in organizacijske sposobnosti je pridobival in dokazoval na odgovornih mestih železniškega gospodarstva, kjer je bil vse od leta 1975 na vodstvenih položajih.

V začetku leta 1991 je prevzel direktorsko mesto Javnega komunalnegapodjetja v Šentjurju in ga uspešno postavil na noge.

Svojo odločnost in željo delati za ljudi in okolje, v katerem živi, je uresničeval v Krajevni skupnosti, v kateri je bil vseskozi aktiven. Ob delu s krajanji si je pridobival pomembne izkušnje in se ob ustanovitvi Slovenskih krščanskih demokratov vključil tudi v aktivno politično delo. Neprofesionalno je opravljal delo predsednika Skupščine občine Šentjur. Šentjurčani smo lahko opazili, da je bil g. Malovrh pri opravljanju te funkcije prizadeven in strpen sogovornik, kar dokazujejo tudi uspehi pri urejanju naše občine. Kot poslanec od l. 1992 si je vseskozi prizadeval za razvoj demokracije v Sloveniji, za zastavljeni program SKD in razvoj kozjanskega področja.

V letu 1995 je posegel po funkciji župana, katero neprofesionalno uspešno opravlja kjub veliki zasedenosti z delom v Državnem zboru.

Tu se je ponovno dokazala njegova velika strpnost in sposobnost komuniciranja in vodenja z ljudmi različnih ideoloških pogledov in zahtev.

Njegov hobi je kmetijstvo, kjer najde sprostitev in zadovoljstvo, saj je Jure velik ljubitelj narave. Živi v Podgradu, srečno poročen z ženo Roziko, s katero ima dva srednješolca. Tako kot od kmetije se ni ločil od svojega ostarelega očeta, ki je vesel, da mu Jure nudi prijeten dom.

Svoje uspehe v domači občini vedno pripisuje ekipi, v kateri in s katero dela, saj pravi, da brez trdega skupinskega dela in brez razumevanja s sodelavci in občani ni uspeha.

Jure Malovrh je vedno vztrajal in se ni sramoval krščanskega prepričanja, iz katerega zajema moč in zaupanje. Njegovo sedanje delo je tudi jamstvo prihodnosti.

**Roman MOŠKOTEVC, kandidat za poslanca v
državnem zboru Republike Slovenije.**

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA ZA POŠTENO SLOVENIJO !

Dan za dnevom se preveša v noč, noč za nočjo zamenja dan. Tako je minil tudi mandat Državnemu zboru RS. Pred nami so nove volitve na katerih bomo lahko izbirali približno med 18. političnimi strankami Slovenije. Po javnomnenjskih raziskavah bo v Državni zbor izvoljenih največ sedem političnih strank, izmed katerih so najmočnejše Slovenska ljudska stranka, Socialdemokratska stranka in Liberalna demokracija. Prav za Slovenska ljudsko stranko se napoveduje zmaga na podeželju in v manjših mestih. Pričakuje se, da bo Slovenska ljudska stranka imela v prihodnjem Državnem zboru najvišje število poslancev in bo na ta način tudi verjetno sestavljala Vlado RS.

Slovenska ljudska stranka ostaja zvesta ustanovnim programskim točkam:

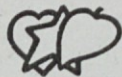
- odnos do slovenstva-
- odnos do slovenske zemlje -
- odnos do dela -
- odnos do kulture -

Slovenska ljudska stranka je usmerjena v prihodnost in temelji predvsem na opredeljevanju "ZA" in ne "proti".

Slovenska ljudska stranka se zavzema za:

- vzpostavitev takih osnovnih pogojev slovenskemu gospodarstvu, da bo ob delovnosti in inovativnosti naših ljudi gospodarstvo uspešno doma in na svetovnih trgih.
- tak razvoj slovenskega gospodarstva, ki bo temeljil na zdravih razvojnih jedrih velikih, srednjih in malih podjetij ter obrtnih dejavnosti. Priznavamo velik pomen tehnične inteligence v slovenskih podjetjih. Tako v industriji kot v drobnem gospodarstvu in obrti se mora večati delež storitev za visoko dodano vrednostjo.
- aktivno politiko zaposlovanja, ki bo v zdravih jedrih gospodarstva, še posebej v obrti, turizmu in malih podjetjih odpirala nova delovna mesta.
- delovno - pravno zakonodajo, ki bo učinkovito zaščitila vedno bolj ogrožen status slovenskih delavcev.
- domišljen in pravičen sistem plač, ki bo ustrezno nagrajeval delo, znanje in izobrazbo. Ob tem mora minimalna plača določena z zakonom, omogočati človeka vredno življenje.
- pregleden in urejen davčni sistem
- privatizacijo družbenega premoženja, ki bo ob čim večji ekonomski učinkovitosti sledila načelom pravičnosti.
- pospešeno denacionalizacijo, ki je prva stopnja privatizacije
- razvoj slovenskega podeželja, ki temelji na medsebojnem dopolnjevanju mesta s podeželjem.
- policentrični razvoj Slovenije
- razvoj slovenskega kmetijstva, ki omogoča normalno preživetje
- varstvo narave in zdravo človekovo okolje
- možnost srednjega in visokošolskega izobraževanja za mlade, ne glede na njihove premoženjske razmere.
- strpen, dialoški in pogumen način reševanja problemov in nesoglasij v slovenski družbi.

Če so to tudi Vaše vrednote, na volitvah 10. novembra 1996 obkrožite številko 7, Slovensko ljudsko stranko, Romana MOŠKOTEVCA.

LEVO ZGORAJ-ZDRUŽENI !

ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV JE LEVO USMERJENA POLITIČNA STRANKA

Kot "leva" stranka nadaljuje tradicijo naprednih delavskih gibanj. Kot taka je bila na svetovnem kongresu, 11. septembra 1996 v New Yorku sprejeta med polnopravne članice Socialistične internacionale. To je za Združeno listo socialnih demokratov izjemen uspeh, saj je bil izpolnjen sen cele generacije članov in voditeljev naše stranke.

Združena lista socialnih demokratov se zavzema predvsem za zaščito pravic delovnih ljudi, tako delavcev kot kmetov, upokojencev in mladine; zavzema se za enakopravnost in zmanjševanje socialnih razlik ter zagotovitev enakih možnosti za razvoj centrov in podeželja.

Dovolj je bilo neupravičenega bogatenja nekaterih na račun širokega sloja delovnih ljudi.

Tovarne zapirajo, delavce odpuščajo. Delavci že dolgo niso bili v tako brezpravnem položaju, kot so danes - ponižani in razžaljeni. Slovenija ne potrebuje družbe, kjer bo večina stagnirala, velika manjšina živela vsak dan bolje, kar trejina pa vsak dan slabše. Edino s politiko, kot jo narekuje program Združene liste, se lahko zaustavi pohod podivjanega kapitalizma in zagotovi, da si bo vsakdo, iz mesta ali vasi, iz premožne ali manj premožne družine lahko poiskal sebi primerno delo, šolal otroke, imel odprta vrata do dobrega zdravnika in mirno dočkal varno jesen življenja.

Edino takšna družba je garant ohranitve slovenske samobitnosti in stebrov slovenske kulturne in znanstvene identitete.

Kandidat Združene liste SD za poslanca v Državni zbor iz občine Šentjur (V. Vol.enota, I.okraj) je

Florjan - Cveto ERJAVEC.

ODLOČIL SEM SE, DA NA PREDLOG ZLSD ŠENTJUR KANDIDIRAM ZA POSLANCA V DZ.

Zakaj ?

- ker sem že doslej svoje življenje in večino prostega časa posvetil družbenopolitičnemu delu. Družina mi ob tem nudi vso podporo, kar mi še posebej mnogo pomeni,

- ker izhajam iz delavske družine in kot domačin, od rojstva živeč v Šentjurju, dodobra poznam način življenja in hotenja naših občanov,

- ker ZLSD s svojim delovanjem in levo usmerjenim političnim programom zagotavlja, da postane Slovenija napredna, demokratična, pravna in socialna država.

Vedno sem se - in tudi kot poslanec se bom zavzemal, da se bo taka politika uveljavila.

Če se sam ocenjujem kot kandidat za ljudskega poslanca, lahko z mirno vestjo rečem: vedno sem delal tako, da sem pomagal ljudem in opravljal družbeno koristno delo.

Delam kot svetovalec za obrambne priprave v Upravi za obrambo Celje. Delo na področju obrambnih zadev me je vedno privlačilo; v Šentjurju sem to službo vodil več kot deset let. Posebej sem ponosen na delo, ki smo ga opravili v času vojne za osamostovitve Slovenije 1991.

Na občinskih volitvah sem bil kot kandidat Združene liste socialnih demokratov izvoljen za občinskega svetnika, nato pa na lokalnih volitvah še za predsednika mestnega sveta Šentjur.

Kot funkcionar v občinskih in republiških organizacijah in združenjih sem se vedno zavzemal za uveljavitev pogojev, ki bi omogočali dostojno preživetje delavcev z najnižjimi dohodki, upokojencev in socialno ogroženih - skratka za politiko, ki bi tudi manj razvitim občinam, kot je naša, zagotovila možnosti za hitrejši razvoj ter večje možnosti zaposlovanja, za zaščito kmetijstva, malega gospodarstva in razvoj podeželja, za nove pristope v izobraževanju, znanosti in kulturi.

Ne podpiram pa idej po centralizaciji oblasti in gospodarstva, saj je to velika zavora za hitrejši razvoj regij in podeželja ter vodi k ustvarjanju še večjih socialnih razlik med ljudmi.

Očitno so me ljudje kot takega tudi sprejeli. To dokazuje več priznanj in odlikovanj, ki sem jih prejel za delovanje v organih na nivoju republike in v občini ter na področju gasilstva, civilne zaščite in obrambe. Največja čast mi je bila izkazana po osamosvojitvi Slovenije, ko so mi podelili najvišje občinsko priznanje Občine Šentjur in odlikovanje Slovenske vojske.

Ob več kot 30-letnem uspešnem delu z ljudmi in za ljudi sem si pridobil nešteto poznanstev in prijateljstev. Probleme naše občine, stiske in hotenja občanov dodobra poznam in menim, da me bodo volilci dobro sprejeli. Pridobil sem si tudi toliko političnih izkušenj in znanja, da bom kot poslanec Državnega zbora uspešno zastopal našo volilno bazo.

Spoštovani,

program ZLSD podpiram, ker je sodoben in socialno naravnani.

Rezultati zadnjih volitev kažejo, da je Združena lista množicam vedno bližja, simpatije volilcev do ZL vedno večje, saj ščiti delovne ljudi pred brezpravnim izkoriščanjem.

Zato sem se odločil, da kandidiram za poslanca v DZ, kjer se bom zavzemal, da bomo naša skupna hotenja in zahteve udejanili.

PRIČAKUJEM, DA BOSTE VOLILI ZAME - ZDRUŽENI BOMO ZMAGALI !

Florjan-Cveto Erjavec

V 20 besedah vse o naših kandidatih!

Ali ste se že odločili, kako boste volili? Če se še niste, vam bomo pri odločitvi pomagali. Vse prave šentjurske kandidate za poslance, to je predstavnike naših "šentjurskih" strank, smo prosili, da se vam predstavijo kratko in jedrnato. Pisno smo jim postavili enaka vprašanja ter jim dovolili, da odgovorijo na vsako v 20 besedah. Tistim, ki se niso držali meje "20 besed", smo odgovore rezali. Prav jim je, zakaj pa ne verjamejo, da mislimo resno. Sicer pa tisti, ki ima kaj povedati, to vedno lahko stori v enem stavku.

Odgovarjali so Jožef Artnak za LDS, Franc Kovač za SDS, Jurij Malovrh za SKD, Roman Moškotevc za SLS in Cveto Erjavec za ZLSD. Da ne bo zamer smo se odločili za menjajoči abecedni vrstni red.

1. Kdo ste, gospod kandidat, in kaj delate?

Artnak: Po poklicu sem pravnik, rojen 1960, zaposlen v Alposu, občinski svetnik, od letos član nadzornega odbora stanovanjskega sklada RS.

Erjavec: Izhajam iz delavske družine, Šentjurčan, imam družino in sem zaposlen v Ministrstvu za obrambo kot svetovalec za obrambne priprave.

Kovač: Naturaliziran Šentjurčan, doma iz konjiške občine, 57 let, upokojen živinozdravnik. Sicer pa urednik Šentjurskih novic, občinski svetnik - in večer upornik.

Malovrh: Poslanec in župan občine Šentjur.

Moškotevc: Sem Roman Moškotevc, rojen v Stopčah pri Grobelnem. Ukvarjam pa se poleg kmetijstva še s podjetništvom in vodim proizvodno trgovsko...(stop!)

2. Zakaj kandidirate za poslanca?

Erjavec: Kot poslanec se bom zavzemal za zaščito pravic delovnih ljudi, upokojencev in mladine, za enakopravnost in zmanjšanje socialnih razlik ter...(stop!)

Kovač: Predvsem gre za izziv - in za stare dolgove iz Demosovih časov. Mnogo stvari je potrebno spreminiti. Predlagali so me.

Malovrh: Za razvoj demokracije, za oživiljanje razvrednotenih moralnih vrednot, za razvoj Slovenije in občine.

Moškotevc: Zato ker smatram, da je naš kraj potrebno zastopati tako, da bo Šentjur dohiteval razvoj razvitejših krajev, Slovenija pa razvoj...(stop!)

Artnak: Kandidiram, ker želim našim ljudem z boljšim zastopanjem v Državnem zboru pomagati, da bi svoje probleme lažje reševali.

3. Kaj bi želeli kot poslanec najprej postoriti?

Kovač: Spoznati svoje nove kolege in vzpostaviti dobre odnose s tistimi, s katerimi nas vežejo skupni cilji. Uvesti decentralizirano lokalno samoupravo!

Malovrh: Spoštovanje in izvajanje zakonodaje.

Moškotevc: Predvsem zmanjšati brezposelnost, ki je na žalost v Šentjurju skoraj 24 odstotna in izboljšati infrastrukturo, predvsem prometno, tako, da bo...(stop!).

Artnak: Predlagati odpravo nepotrebnih poslanskih privilegijev. Poslanci morajo najprej delati za korist ljudi, ne pa za svoj žep.

Erjavec: Ohraniti obstoječa delovna mesta in z ukrepi aktivne politike zaposlovanja pospešiti zaposlenost ter odpraviti politiko krčenja socialnih pravic, ki gredo...(stop!).

4. S kakšno poslansko plačo bi bili zadovoljni?

Malovrh: Ne kandidiram zaradi plače, pač pa zaradi ideološke prepričanosti.

Moškotevc: Moj cilj ni poslanska plača, ampak pozitivni prispevki k napredku kraja in države.

Artnak: Z osnovno poslansko plačo brez nepotrebnih dodatkov.

Erjavec: Z normalno plačo za opravljeno delo, ki bo meni in družini zagotavljala doseženo existenco.

Kovač: Od poslanca je treba veliko zahtevati in ga tudi pošteno plačati, podobno kot druge funkcije. Recimo 200 000 SIT.

5. Katere so po vašem mnenju vaše odlike in katere lastnosti bi skrili pred volivci?

Mokotevc: Pred volivci ne želim in tudi nočem ničesar skrivati in mislim, da bodo rezultati pričali o mojih odlikah.

Artnak: Na glas povem, kar mislim, vprašam, kar ne vem, in kritiziram napake ljudi na javnih položajih. Pred volivci nimam kaj...(stop!).

Erjavec: Moje odlike so dosedaj ocenjevali občani in sodelavci in teh ocen se ne sramujem. Kot vsak človek imam tudi jaz...(stop!).

Kovač: Rad delam, tudi z lopato. Nisem "prikrita rihta". Volivcem pa ni treba vedeti, da sem pretirano kritičen, črnogled in trmast.

Malovrh: Poštenost. Premalo ostrine v dialogu s političnimi nasprotniki.

6. Kaj označuje vaša dosedanja življenjsko pot?

Artnak: Delal sem v Tolu, nato v občinski in republiški mladinski organizaciji, sedaj delam v Alposu. Povsod sem si pridobil veliko...(stop!).

Erjavec: Vedno sem delal tako, da sem lahko pomagal ljudem in opravljal za skupnost pomembno delo. Takega so me ljudje tudi...(stop!).

Kovač: Predvsem živinozdravniški poklic, nato podeželsko samorastništvo, zapor in njemu sledeče kronično disidenstvo. Tudi takrat, ko ni več potrebno.

Malovrh: Delo.

Moškotevc: Veliko naprezanja, odrekanja in prekomernega dela.

7. Družina?

Erjavec: Družina mi pomeni največ, zato se vse najpomembnejše odločitve najprej dogovorimo v družini. Podpora in razumevanje v družini je ključ...(stop!).

Kovač: Žena je zdravnica, hčeri in sin študirajo v Ljubljani. Brez težav ne gre. Psiček Čip in muca Dunga.

Malovrh: Žena, dva odraščajoča otroka in oče, ki je dopolnil 92 let.

Moškotevc: Družina mi pomeni izhodišče za uspešno delo in podporo pri uresničevanju mojih načrtov.

Artnak: Poročen sem skoraj 10 let. Z ženo Branko imava devetletno Katjo in osemletnega Klemena.

8. Premoženje?

Kovač: Dovolj! Solastnik hiše in vikenda, zapuščen dom v Zrečah, avtomobil Ibiza. Tudi Šentjurske novice so nekaj vredne.

Malovrh: Podedovana kmetija v Podgradu; sicer pa sem povprečen Slovenec s hišo, avtom in televizorjem. Brez počitniške hišice.

Moškotevc: Moje premoženje so uspehi v družinskem in poslovnem življenju.

Artnak: Z ženo sva si pri meni doma v vasi Javorje zgradila hišo in jo uredila, da je postala moji družini...(stop!).

Erjavec: Vse družinsko premoženje smo si ustvarili z lastnim delom in ga želimo ohraniti za potomce.

9. Ste verni?

Malovrh: Da, in nisem tega nikoli skrival.

Moškotevc: Da. Izhajam iz slovenske kmečke družine in spoštujem tradicionalne vrednote življenja.

Artnak: Vera je zame intimna stvar. Človek v nekaj veruje, ker to osmišlja njegove cilje. Tudi meni.

Erjavec: Ne razmišljam o vernosti ali nevernosti. Vera je del človeka, je njegova zasebnost, ki jo je treba spoštovati. Tudi kot...(stop!).

Kovač: Žal ne. Mnogokrat bi mi bilo lažje. Mama me je hotela dati za duhovnika.

10. Kako in zakaj ste prišli v aktivno politiko?

Moškotevc: V svetu je jasno, da gospodarstvo kroji politiko. Pri nas je zadeva obrnjena in kot podjetnik želim vplivati na dvig gospodarske...(stop!).

Artnak: Če nočeš prepustiti, da tvoje probleme rešujejo drugi, potem se moraš sam ukvarjati s politiko. Začelo se je v Tolu.

Erjavec: Svoje življenje in prosti čas sem od mladih let posvečal družbeno političnemu delu. Zaupanje vase in v program ZLSD, ki...(stop!).

Kovač: Spontano, iz ogorčenja ob aferi JBTZ. Moral sem nekaj storiti: soustanavljal sem SDZ, Kmečko zvezo, Demos. Naprej me je odneslo.

Malovrh: Pri spremembi ČASA sem začutil poklicanost in sem stopil v novi ČAS.

11. Zakaj ravno vaša stranka?

Artnak: LDS ima jasno vizijo za Slovenijo jutri in čez četrto stoletja. Tukaj se družimo tisti, ki so nam pri srcu...(stop!).

Erjavec: Ker je ZLSD napredna, levo usmerjena stranka, ki nadaljuje tradicije več kot stoletnih delavskih gibanj, ker je zavezana slovenskemu narodu...(stop!).

Kovač: Prejšnje DPO me niso marale in jaz ne njih. Novih boljših ni bilo. Tudi zaradi Janše. Socialdemokracija je svetovna perspektiva.

Malovrh: Vedno sem občudoval žlahtni konzervativizem Evrope in s tem tudi njen gospodarski uspeh.

Moškotevc: Naša stranka nima negativne preteklosti, niti negativne sedanjosti, ampak se zavzema za pošteno, svobodno in pravno državo.

12. Če bi menjali stranko, za katero bi se odločili?

Erjavec: Sem član ZLSD in ne razmišljam o drugi stranki.

Kovač: Za Zelene. Všeč sta mi njihova radikalnost in romantična ideja. So skorajda bolj religija kot politika.

Malovrh: O tem ne razmišljam.

Moškotevc: O tem ne razmišljam.

Artnak: O tem ne razmišljam.

13. V katero stranko ne bi vstopil? Zakaj?

Kovač: V Združeno listo. Ker je še vedno pravna in idejna naslednica tistih, ki so Slovencem prizadejali neznansko trpljenje.

Malovrh: V stranko, ki tepta moralne vrednote, pridobljene v zadnjih dveh tisočletjih.

Moškotevc: V stranko, ki bi po mojem mnenju delala razdor med Slovenci.

Artnak: V nobeno, ker je odločitev za vstop v stranko pretehtano nevsakdanje dejanje. In jaz sem odločitev že sprejel.

Erjavec: Ni stranke, kot je stranka ZLSD.

14. Kaj vam pomeni NOB?

Malovrh: Obdobje, ko so se Slovenci uprli potujčanju, žal pe je peščica ljudi izvedla revolucijo, katera nas je privedla v diktaturo...(stop!).

Moškotevc: Ne želim, da me sprašujete o NOB in s tem vznemirjate javnost. Lahko bi pa odgovoril, kaj mislim o zadnji... (stop!).

Artnak: Zame je to del slovenske zgodovine.

Erjavec: NOB mi pomeni boj proti okupatorju in odpor proti fašizmu. Ne smemo dovoliti, da bi se vrednote in pridobitve NOB...(stop!).

Kovač: Zgodovinsko dejanje, osvobajanje in hkrati strahovito zlorabo tega dogajanja. Opomnik, da še nismo daleč od barbarstva.

15. Se strinjate s pregovorom, da je politika kurba?

Moškotevc: Če bi o tem mislil tako, se vanjo ne bi vključeval.

Artnak: Ljudje kmalu ugotovijo, kdo se v politiki prodaja. Jaz politiko pojmem v starogrškem pomenu besede "skrb za skupnost".

Erjavec: Politika je splošna usmerjenost države ali stranke, spretnost upravljanja državnih zadev, razsodno, preračunljivo ravnanje, državniška modrost - skratka nuja...!

Kovač: Ne. Je le takšna kot so ljudje v njej. Tudi med politiki so poštenjaki in lopovi. Le skušnjave so večje.

Malovrh: Ne.

16. Kakšne so po vašem mnenju vaše možnosti za izvolitev?

Artnak: Odlične.

Erjavec: Dosegli bomo boljše rezultate, kot na prejšnjih volitvah. Zmagali bomo!

Kovač: Ne ravno najbolj obetavne, vendar nisem brez možnosti. SDS bo presenetila!

Malovrh: Dobre.

Moškotevc: Zavedam se, da je konkurenca zelo močna in da izvolitev ni odvisna samo od rezultata v mojem okraju. Prepričan sem...(stop!).

17. Kaj želite sporočiti volivcem?

Erjavec: V Združeni listi združujemo znanje, posluš, razum in srce. Zato ne ponujamo vsega in vseprek. Nočemo trositi puhlih obljub in...(stop!).

Kovač: Da bodo storili najboljše, če volijo kar SDS in Franca Kovača!

Malovrh: Pojdite na volitve in vaš glas bo soodločal! Vaš poslanec pa bo zastopal vaše interese v najvišjem zakonodajnem telesu države.

Moškotevc: Verjamem, verjemite tudi vi in prepričan sem, da bomo s skupnimi močmi uspeli.

Artnak: Pridite na volišče in glasujte zame, ker s tem odločate o napredku svojega kraja in o tem, da bo predsednik... (stop!).

Tako, to je vse! Upam, da sem vam vsaj majčkeno pomagala spoznati vaše favorite bolje kot ste jih spoznali z njihovih plakatov in predvolilnih govoranc. Moja zamisel je sicer bila, da bi jim pogledala malo globlje "pod kožo", a si niso pustili blizu. To mi sicer ni všeč, verjetno tudi vam bralcem ne, a kaj moremo. Morda so pa res tako dobri?!

Barbara Gazvoda

Iti ali ne iti na volitve!?

Le še deset dni nas loči od tretjih demokratičnih volitev. Spet bomo volili stranke in ne svojih predstavnikov. Prav iz teh razlogov mnogi ne bodo šli na volišča. Sprašujem se, če je tako prav?

Velike stranke imajo svoje člane in s tem tudi precejšnje število volivcev. Njim ustreza slaba volilna udeležba, saj bo tako odstotek njihovih glasov večji.

Za šentjursko območje je bistvenega pomena, da dobimo svojega poslanca. Župan Malovrh ima za to res lepe možnosti, saj lahko v naši volilni enoti doseže prvi ali drugi najvišji odstotek glasov. Na nacionalno listo pa ne more računati, ker so si to prisvojili Ljubljanci. Prav iz tega razloga bo za kandidate SLS in LDS nekoliko težje, lepše možnosti pa imata kandidata SDS in ZLSD, saj njune stranke nimajo nacionalnih list.

Mnogi ste se že odločili, komu dati svoj glas, nekateri še omahujete, kar tretjina pa jih na volitve sploh ne namerava iti. No, to je pa škoda za naš kraj. Spomnimo se samo, da nas je gospod Jurij Malovrh v dosedanjem mandatu zelo dobro zastopal. Šentjur je marsikaj pridobil z njegovo pomočjo. Lepo bi bilo, če bi v parlamentu imeli še koga od socialdemokratov ali SLS. Šentjur z dvema poslancema - ali ne bi bilo to nekaj enkratnega!

Sicer pa bomo odločali mi volivci. Vsak glas je lahko neprecenljive vrednosti. Dosežemo lahko, da bosta celo dva naša kandidata izvoljena v Državni zbor.

Torej pojdimo na volišča in izbirajmo le med kandidati naših šentjurskih strank (LDS, SDS, SKD, SLS in ZLSD) ter pustimo vnevar vse tiste stranke in strančice, ki so tik pred volitvami priletele k nam, da bi nam iztrgale nekaj glasov za svoje sebične namene. Interesi Šentjurja so prvi, šele potem so stranke...!

Franc Pešec

Pojasnilo

Sem naročnik ŠN, katere preberem v celoti. Nekoliko bolj površno g. Jagodiča "Takšen je bil naš čas", kjer je polno hvalisanja in pa tudi laži.

Ena takih laži je, da sem jaz govoril, da sta dr. Kartin in g. Jagodič pri kupčiji imela poseben zaslužek. Gospoda Kartina sem poznal že prej, ko sem bil še v Trbovljah. To je bila poštena in ugledna družina. Niti v sanjah ne bi mogel o njej kaj negativnega govoriti. Ko smo že nekaj časa stanovali v svoji hiši, sem slišal, da ima dr. Kartin naprodaj to zemljišče.

Sedaj pa sprašujem g. Jagodiča, zakaj ste šli kupovat tisto zemljišče za pokopališče, ko pa bi že vsak povprečno izobražen človek moral vedeti, da pokopališče ne spada v naselje in da to ni v skladu s predpisi... Staro pokopališče, ki je cca 120 m oddaljeno, je nagnjeno na vzhod, obraščeno z zelenjem in me ni motilo. Novokupljeno zemljišče za pokopališče pa je od moje hiše oddaljeno le 15 do 20 metrov. Človeško bi bilo, da bi se z nami prizadetimi predhodno posvetovali. Pa se niste.

G. Jagodič, narobe ste napisali, da se je pojavila družina Jazbinšek s svojimi intrigami...Morali bi napisati, da se je pojavila družina Jazbinšek, ki ji ni vseeno, kako občina uničuje naravne lepote kraja in njihov dom ter nestrok-

ovno in negospodarno troši denar davkoplačevalcev...

Pokopališče ni prostor, katerega bi normalen človek želel imeti v svoji bližini iz več razlogov:

- Pokopališče, posebno takšno, kot je šentjursko, kjer je sam beton, škarpe in kamenje, ni nekaj lepega;

- Na njem gnije stotine trupel, pri tem nastajajo smrad, plini, bolezenske klice. Ob nalivih vse to voda odnaša v dolino;

- Vsak dan gledati pogrebne obrede, poslušati jokanja svojcev in drugo slabo vpliva na razpoloženje in zdravje ljudi..

Ljudje smo pač različni. Eni so dobri, poštene in pripravljeni pomagati, drugi so hudobni, škodoželjni, lahko bi rekel tudi sadisti. Kam kateri spada, presodite občani sami. Jaz in moja družina že več kot 20 let čutimo, s kakšnimi ljudmi imamo opravka.

Iz vsega tega, spoštovani občani, lahko sami presodite, kakšno oblast smo imeli in jo še imamo v Šentjurju. Moja želja je, da bi se pri 130 000 brezposelnih našlo nekaj poštenih in sposobnih ljudi, ki bi pripomogli, da bi se Šentjur razvil v pozitivno smer.

Slavko Jazbinšek

(Opomba: Opravičujemo se, ker smo pismo morali nekoliko skrajšati.)

Razočaran sem

K pisanju me je spodbudilo pismo krajanke s Planine v prejšnji številki ŠN, ki govori o "uspešni" proslavi ob otvoritvi planinske telefonije. V isti številki Novic tudi piše, da je dobil namestnik generalnega direktorja Telekomu g. Palčnik plaketo občine Šentjur za svoja prizadevanja pri izpeljavi telefonije v naši občini.

Občinski moške pri tej izbiri niso imeli srečne roke. Ne vem, kakšen je delež g. Palčnika, da smo naročniki v Šentjurju in okolici dobili telefone po najvišji ceni v Sloveniji? G. Palčnik je res naš krajan in če je že na takem položaju, bi bilo pričakovati, da bo cena naših priključkov vsaj enaka kot v drugih občinah. Pa saj se ve, če si tu, si pač tu! Saj nismo polži, da bi se s svojimi hišami selili tja, kjer je telefon (in še kaj drugega) bolj poceni!

Gotovo pa nima pri tej ceni svojega deleža le g. Palčnik, temveč tudi gospod župan. Ob takšnih zadevah je res lahko zaskrbljen, da po preteku mandata ne bo dobil službe in se bo moral poslansko upokojiti z odpravnino 100 000 DEM, kot je sam predlagal v skupščini.

Ob tem in še ob čem podobnem nam ni treba razmišljati, zakaj ponekod referendumu za krajevne samoprispevke niso uspeli.

T.J., Šentjur

Obvestilo

Obveščamo vse občane, ki ljubijo naravo in imajo veselje do športnega ribolova na Slivniškem jezeru in povodju Voglajne, da do 25. novembra sprejemamo nove člane v družino!

Ribiška družina Voglajna, 3263 Gorica/Slivnica

Obvestila matične službe

Poročili so se

Orehek Tomaž iz Celja in Jožefa Gril s Ponikve, Ivan Kos in Darinka Polajžar, oba iz Cerovca.

Zlati poroki:

Ivan in Marija Vengust iz Štor; Jožef in Stanislava Gobec iz Gorbelnega.

Umrlji so

Franc Spolenak (56) iz Šentjurja, Zoltan Varga (24) in Miklos Forgacs (51) - oba umrla na avtocesti, Amalija Zupanc (83), Marija Pucar (66) iz Goričice.

Skrajni čas je za spremembe

Pred štirimi leti je na plakatih LDS pisalo: z glasovanjem za LDS boste izvolili svojega poslanca, Janeza Drnovška pa za predsednika vlade. V to smo verjeli, resnica pa je bila drugačna. Naš kandidat ni bil niti blizu poslanskim klopem, Janez Drnovšek pa je s pomočjo politikanske poteze Zmaga Jelinčiča postal premier.

Kmalu po formiranju vlade si je LDS z glasovalnim strojem tridesetih poslancev (s pomočniki) dovolil rušiti vse, kar jim je prekrizalo pot.

Prva žrtev je bil Janez Janša, takratni minister za obrambo. Za prestop v LDS je bilo potrebno nove člane nagraditi z ministrskim stolčkom. In kaj je bilo lepšega za Jelka Kacina kot Janšev resor. Režija tega projekta se je odvijala na Bledu, komedija v Depali vasi pa je bila le spreten dosežek pretkanih režiserjev.

Kje in kakšna je zgodba o uspehu, ki nam jo je obljubljala LDS? Ali je to naše pravosodje? Želimo v Evropo, pa imamo ob visokih obrestnih merah še vedno veliki R. Naš tolar je konvertibilen, pa ga ne moremo menjati niti v vseh sosednjih državah. Janez Drnovšek pravi, da je pri nas zaposlenost boljša kot v državah EU - komentar

ni potreben! Vsaj 13 odstotna nezaposlenost je katastrofalna. Mladi nimajo perspektive in zato ne preseneča dejstvo, da se zatekajo v "pozabo". In kaj smo naredili, da bi preprečili uživanje mamil? Politika naše "sanjske" vlade je centralistična, Ljubljana je vse, veliko premalo prostora je za Maribor, za ostale pa ga sploh ni. Prometna politika je zelo klavrna, ceste so preobremenjene, železniških vagonov pa je na pretek.

Skrajno nujno je poseči po spremembah! S sedanjim stanjem se nikakor ne moremo in ne smemo zadovoljiti. Če želimo in hočemo, da nam bo boljše, ne moremo pristati, da vodenje naše drage Slovenije nadaljuje sedanja koalicija. Ta sprememba je primarna nujnost in upam, da jo bodo volitve že same uredile. Iz tega razloga je dobro, da so volitve pred vrati, saj je za korenite spremembe skrajni čas.

Napake izpred štirih let ne bom ponovil! Svoj glas bom tokrat oddal SDS, ki vliva največje zaupanje tudi pri večini mojih prijateljev. Skupno bomo poskrbeli za spremembe! Od našega kandidata pa pričakujemo, da bo v državni zbor prišel in nas tam ne bo razočaral.

Volivec (naslov v uredništvu)

Čuki v Hruševcu

Znanci so me povabili na koncert v Hruševcu. Po debeli uri zamude so se Čuki le prikazali. Ob predstavitvi kandidatov SLS in SKD me je znanec vodil v zakulisje prireditve k županu Malovrhu. Izrazil sem željo, da bi shod pozdravil v imenu Grosovih liberalcev. Rad bi bil le povedal, da ti dve stranki v Evropi naravno spadata skupaj in da bi takšni rad videl tudi v našem parlamentu. Župan Jurij je to odklonil in tako sem se prepričal, da pridevnik v njegovem priimku ni slučajen in začutil ozkost stranke, kateri pripada.

Pred sabo imam članke g. Poljšaka, ki je s številkami poročal o glasovanjih v parlamentu. Pri večini za desnico pomembnih zakonov (pri Zakonu o RTV sta manjkala 2 glasova) Malovrha ni bilo zraven. Pri glasovanju o zvišanju najnižje plače na 55 000 SIT je bil proti, ko pa je šlo za poslanske privilegije, je bil vedno zraven.

Tako nekako bi se lahko brale zgodbe o čudežnih dečkih naše demokracije. Jaz kot odkrit liberallec sem vseskozi na istem bregu, samo Lojzek je z Vami odveslal na levi breg.

Ob izidu Kocijančičevega Prepiha in objavi njegovih dvajsetih rdečih zapovedi, Vam svetujem, da se jih z Lojzecom pridno naučita, da bo rdeče - črna harmonija perfektna!

Preko Šentjurskih novic Liberalna (Grosova) stranka sporoča veselo novico, da je naš kandidat v šentjurskem volilnem okraju znani poštenjak dr. Franci Zabukovšek.

Marjan Manček, Celje

Dobrodošlica v Šentjurju

Sredi deževnega jesenskega popoldneva sem stala pred semaforjem pri osnovni šoli in čakala na zeleno luč. Naenkrat slišim in občutim strašen pok, pogledam okrog sebe, nikjer nikogar, ki bi se zaletel vame. Nakar opazim, da je priletela z bližnjega igrišča žoga. Igrali so odrasli in ne otroci.

Dogodek se je sicer srečno končal. Če pa bi imel moj avto mehko pločevino, bi lahko na njem ostal grdi pečat.

Predlagam odgovornim, naj tisto zaplankano in poslikano ograjo, ki te prva pozdravi, ko pripelješ v Šentjur in smo se nanjo že navadili, podaljšajo kar do Bohorča, da bomo vsaj varni!

Prestrašena voznica iz Dramelj

Akademski slikar Janez Knez v Ipvčevi hiši

Slikar, grafik in kipar Janez Knez bo 7. novembra razstavljal tudi v Ipvčevi hiši.

Za svoja dela: Rdeča sled na cesti (olje informel 1963), Fragmenti iz moje mladosti (olje 85/86), Tovarna cementarna (grafika), Fragment črnega triptiha (1982), Lep dan (olje 1987) in druge je prejel več nagrad in priznanj (Grafični bienale v Ljubljani, INART v Vidmu, Župančičeva nagrada mesta Ljubljane).

Razstavo organizira ZLSD Šentjur.

Andreja Stopar

IN MEMORIAM

V tem mesecu sta končala svojo življenjsko pot zvesta člana naše organizacije

BOŽIČ Avgust, roj. 14. julija 1917

iz Ulice A.M.Slomška 12, Šentjur

in

ŠALEJ Rudolf, roj. 21. marca 1913

iz Ulice Dušana Kvedra, Šentjur

Svojcem in prijateljem izrekamo iskreno sožalje.

**ZDRUŽENA LISTA
SOCIALNIH DEMOKRATOV
OO ŠENTJUR**

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"Mackošek"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENIJUR
Telefon: 063/741-836

alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619

Hotel Alpos Šentjur vas v sodelovanju z Jožetom Artnakom iz Liberalne demokracije Slovenije vabi na veselo Martinovanje s priznanimi gosti.

Prireditev bo v petek, 8. 11. 1996 ob 20. uri, v prenovljeni in klimatizirani dvorani Hotela Alpos.

**Veselica, da je ni,
pridite vsi, vstopnine ni!**

Sprejemamo pa rezervacije na recepciji Hotela Alpos!

UNIVERSAL

Traktorji

Traktorji

TRGOVINA UZMAH
PLANINA. tel.: 791-142

TRAKTORJI UNIVERSAL

445 DTC, 453 DT, 45 forte

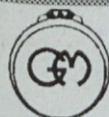
Na zalogi po znižanih cenah!

Dobava takoj!

791-142

UGODNI KREDITI ALI LEASING

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

3230 Šentjur
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/743-727

prodaja zlatega nakita

predelava starega zlata
(poseben popust)

popravila vseh vrst nakita

izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhanj
brezplačno prediranje ušes
birmaneska, kratna darila

POSEBNOSTI

TRGOVINA ROSANA

Zidar Metka, s.p.

Vas vabi v svojo prodajalno:
- v ŠENTJURJU, Ljubljanska cesta 1, nasproti Alposa

Za Vas smo pripravili pestro izbiro oblačil za zimo

Vetrovke od 5.800,00 SIT dalje

anoraki že za 4.850,00 SIT

bunde: - moške od 5.300,00 SIT dalje
- ženske od 5.500,00 SIT dalje
- otroške že za 3.500,00 SIT

jeans hlače otroške od 2.700,00 SIT dalje

jeans hlače moške od 2.750,00 SIT dalje

smučarske rokavice že za 1600,00 SIT
kape, šali, trakovi

mikice, polpuliji, puliji, tunike, srajce

Spodnje perilo:

- spodnje hlače za odrasle samo 190,00 SIT
- spodnje hlače za otroke samo 140,00 SIT

ženske hlačne nogavice Polzela samo 115,00 SIT

VABLJENI!

Delovni čas
vsak dan:
8 - 18
sobota:
8 - 12

45 let Planinskega društva

PD Šentjur praznuje 45. letnico obstoja. V začetku je imelo okoli 60 članov, danes pa jih ima okrog 300. Spoznavajo naše in tuje gore, tudi na Himalaji in Južni Ameriki, a najbolj priljubljena ostaja domača Resevna.

Že leta 1953 so člani na Resevni zgradili lesen stolp in skromno zavetišče. Med najbolj zagnanimi je bila Ana Klima, vneta planinka že na učiteljskišči v Mariboru. Ko se je porodila misel za gradnjo stolpa, se je dela lotila z vso vnemo. Bila je izredna organizatorica, s svojo privlačnostjo je pritegnila širši krog članstva. Člani so kar sami podirali drevesa z ročnimi žagami in sekirami. G. Ivan Voga iz Kladjja je bil glavni mojster, njegov pomočnik pa Vojko Oset. Pri Hrovatovih v Hruševcu so imeli konja Pubija, ki je zvozil na Resevno cement, apno, deske in sode katrana, s katerim je bilo treba namazati ves les. Pod sodi so kurili ognje otroci.

Minevala so leta, zob časa je načel tudi stolp. Neke viharne noči se je zrušil.

Želja planincev in dolgoletnega predsednika Jožeta Gaberška pa je bila, da se na Resevni zgradi planinski dom. Leta 1963 je bila otvoritev. Leta 1981 so ga še dozidali, deset let kasneje pa tudi dokončali z notranjo ureditvijo prostorov. Brez Malčke Jager, ki je z veliko skrbjo pripravljala hrano za neštete prostovoljce, tudi ne bi šlo.

Tri leta kasneje je PD sprejelo sklep, da se na Resevni zgradi kovinski razgledni stolp in letos, ob 45. letnici obstoja, se je sklep uresničil. V organizacijo tega podviga je veliko truda vlagal

Malica ob prvem stolpu na Resevni

predsednik društva g.Ivan Straže, za kar mu krajani Hruševca dajemo veliko priznanje.

Novi stolp je v ponos Resevni in v spomin pokojnim ustanovnim članom Ani, Ivanu, Vojku in še posebno dolgoletnemu predsedniku PD Jožetu Gaberšku.

Božena Sotlar

S policijske postaje

Kazniva dejanja

V mesecu septembru je policijska postaja Šentjur obravnavala 23 kaznivih dejanj, od tega so prevladovala kazniva dejanja tatvin in goljufij.

Noč ima svojo moč, pravijo. Neznani storilec je 25. 9. 1996 ponoči iz parkirnega prostora bloka Ul. Miloša Zidanška v Šentjurju odtujil osebni avto znamke R5 Campus, rdeče barve, reg. števil. CE 34-60M. S tem dejanjem je lastnika Dušana Š. iz Šentjurja oškodoval za okoli 450.000,00 SIT.

Morda je 4. 10. 1996 še kdo načrtoval podoben podvig s FORDOM FIESTO ali vsaj LADO SAMARO, po naključju ali ne, ravno tako pred blokom Ul. Miloša Zidanška, pa je zaradi neuspeha z ostrim predmetom prerezal vse štiri pnevmatike na obeh vozilih. Po načelu: Če se jaz ne morem voziti, se tudi lastnika ne bosta! Anton R. in Milan H. sta oškodovana za okoli 66.000,00 SIT.

Neznanca je 3. 10. 1996 ob nakupovanju v Blagovnici Resevna okoli 15:00 ure očitno zelo zaskrbelo, koliko je natančno ura. Zato si je iz razstavne vitrine na oddelku kozmetike sposodil moško ročno

uro znamke TUTIMA-SWISS z rjavim usnjenim pasom. Žal jo je kasneje "pozabil" vrniti in s tem TP Resevna oškodoval za 71.555,00 SIT.

Prometne nezgode

Bilo jih je 81, kar je precej več kot v prejšnjem obdobju (24). Sreča v nesreči je, da je bila končna posledica večine le materialna škoda.

Dne 30. 9. 1996 se je Martin A. iz Celja odločil malce predčasno praznovati svoj god, ker zaradi volitev tedaj morda ne bo časa. Zaradi vidne vinjenosti mu je bil odrejen preizkus alkoholiziranosti, katerega je odklonil, kakor tudi strokovni pregled. Policisti so mu vestno prepovedali nadaljnjo vožnjo, s čimer pa se Martin ni strinjal in se v slogu naših slalomistov veselo odpeljal naprej. Da so veselega Martina varno spravili na hladno, so morali priskočiti na pomoč celjski policisti. Sledi pa tudi predlog sodniku za prekrške zaradi kršitve CPP.

Javni red in mir

20. 9. 1996 je S.P. določil kot dan, ko bo prišel v Guinnessovo knjigo rekordov z razbijanjem steklovine. Za prizorišče si je izbral Pizzerijo RONEX na šentjurski tržnici. Ob 17:00 je začel metati po tleh kozarce, vrgel pepelnik v okno (dve muhi

na en mah) in steklenico piva v delavca omenjene pizzerije. Ker ga je to očitno zelo utrudilo, si je vzel čas za počitek do 20:15, ko se je ponovno vrnil in naročil alkoholno pijačo. Ker mu natakarkar z njo ni postregel, se je odločil, da bo nadaljeval kar na "suho" in pričel ponovno razbijati in razgrajati. Ob prihodu policistov je še vedno metal kozarce, policisti pa niso imeli posluha za njegov rekord. Odpeljan je bil v Celje, v prostore za pridržanje.

Gospa B., žena J.B., je 22. 9. 1996 pokazala popolno nerazumevanje za možjevo veseljačenje in mu skrila ključke od osebnega avtomobila. To je že precej veselega moža zelo razburilo, kar je ženi z zgovornimi besedami tudi odkrito povedal. Ker niti žaljivke niti grožnje niso zalegle, se je z lopato spravil najprej nad svoj avtomobil, ki je nepremišljeno "dovolil", da je žena sploh prišla do ključev, nato pa še nad ženo, kar pa mu je preprečil tast. Tudi policija ni imela razumevanja za njegove potrebe in so ga takoj odpeljali v svoje prostore v Celje, kjer je lahko v miru razmislil, kako bo vse skupaj razložil sodniku za prekrške, da ga bo vsaj slednji morda razumel.

B.G.

S poti po Australiji in Indoneziji

(9. nadaljevanje in konec)

Jakarta, ki je glavno mesto Indonezije in šteje preko 8 milijonov prebivalcev, leži pa na samem severozahodu otoka Jave, je v hudem monsunskem nalivu izgledala kot popackan mozaik najrazličnejših sestavljanj. O njenem prometnem režimu pa je dala le slutiti.

Ko so se težki oblaki le izlili, ponovno poletimo do Jogjakarte, kjer nas zvesto, več kot pet ur čaka naš javanski, dobrovoljni in brezzobi vodič Sofian, ki ve za Slovenijo in si celo dopisuje s profesorjem iz Maribora. Komaj se pripeljemo z vso prtljago do prekrasnega hotela, se spet ulije in melodija monsunskega naliva nas zaziblje v trden spanec. Tudi zbudi nas dež, vendar nas široko nasmejani Sofian potolaži, da je molil, da v Borobudurju ne bo deževalo in me mu seveda verjamemo. Iz centra mesta se vozimo proti predmestju, na ulicah je nepopisna gneča, motorne rikše slalomirajo med avtomobili, vsi povprek hupajo, mi pa se ustavimo pred veliko tržnico. Sofian nam ves skrivnostno prinese po njegovem najokusnejši sadež - durian, velik vsaj za dva kokosova oreha in na površini malo bodičast. Ima poseben kiselkast vonj. Po kosilu v restavraciji z veliko zelenja in več slapovi med mizami, nam sadež razreže na podolgovate rezine,

kot pri običajnih degustacijah. Vonj duriana je postajal vsako minuto bolj neprijeten, dražeč, sadež pa vse bolj lepljiv in k sreči je moral Sofian na telefon, me pa hitro vse rezine v vrečko in na WC. Pa še od tam je zaudarjalo. Ko je mislil, da smo

8. decembra smo zadnji dan na južni polobli. Zjutraj se odpeljemo še na ogled Prambanana, velikega hinduističnega templja na Javi, ki ga sestavlja 237 različnih templjev v treh etažah. Templji so iz 9. stol., odkrili pa so jih v 17. stol.

Borobudur - zgornja terasa

vse pojedle, nam je nagajivo razpoložen priznal, da je durian eden najmočnejših afrodisiakov. Mogoče je bilo kateri kar malo žal, da ga ni bilo mogoče vzeti s seboj domov.

Ob prihodu v Borobudur samo nekaj trenutkov res ni deževalo, vendar nam nič ni moglo pokvariti pogleda na verjetno največji budistični tempelj, zgrajen med 7. in 8. stol. Angleži so ga restavrirali v začetku 20. stoletja, ker ga je v večji meri prekril izbruh bližnjega vulkana. Vstopili smo pri vzhodnih vratih in če bi šli po terasastih hodnikih do vrha, bi videli 1400 reliefov in bi morali prehoditi dobrih pet kilometrov. V štirih galerijah in treh zgornjih terasah se začno nizati stupe s kipi Bude, moralo bi jih biti 104, vendar jih je le še 79. Zgornja terasa je okrogla, tu je nekaj največjih stup z zakritimi kipi Bude in prekrasnim razgledom po okoliških hribih osrednje Jave.

Venomer nas preseneča sposobnost človeškega duha in rok, pa najsi bo to gradnja

veličastnih templjev, ročno predelovanje srebra, oblikovanje prefinjenih usnjenih lutk, katerih sence na zaslonu pričarajo najnežnejšo ljubezensko izpoved ali najokrutnejšega gospodarja.

Danci, ki so najprej izkopalili iz zemlje zgornjo, cesarsko etažo s templji Šive, Višnu in Brame. Srednjo etažo, ki je služila za nameščence, pa še restavrirajo. Spodnje etaže, namenjene navadnim ljudem, ni več.

In tudi nas vsak čas ne bo več niti tam, niti na popotovanju, saj se po dolgem času vse radostne, cele in zdrave vračamo domov, k svojim, k vsakdanjemu delu in ponovnem načrtovanju novega...

Draga Kovač Škoberne

Prambanan - sredi cvetja in rožnih grmov

katerih srednji del je kot banana velik in mehak. Vonj razrezanega sadeža je postajal vse bolj intenziven. Ker pač vse poskusimo, smo se ga seveda lotile, a tokrat nismo odobravaljoče prikimavale

Študentje - košarkarji začenjajo

Leto je naokoli in šmarski športni funkcionarji so že začeli zbirati prijave za novo tekmovalno sezono v medobčinski (kozjanski) košarkarski ligi. Že tretje leto zapored se na tekmovanje prijavlja tudi Študentski KK Šentjur, ki bo glede na prejšnja leta igral v malce drugačni zasedbi. Iz kluba je odšlo nekaj igralcev, nekaj pa jih je tudi prišlo. Ekipa bo tako najbrž malce slabša, ambicije pa vseeno ostajajo enake - naskok na vrh "šmarske lige", ki je po uspešni lanski sezoni kar realen.

S.G.

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(17. nadaljevanje)

Pri gradnji ceste Gračnica - Ledinščica nam je precej pomagal tudi direktor Republiške vodne skupnosti Anton Tramšek. O njem je krožila zanimiva anekdota, ki jo je ob neki priložnosti tudi sam povedal. Kot nekdanji predsednik mariborskega okraja je veljal za pravi strah in trepet večjih kmetov. Kmalu po njegovem odhodu s te funkcije naj bi k njegovi tajnici prišel kmet s prošnjo, da bi rad govoril s predsednikom Tramškom. Tajnica mu pove, da Tramšek ni več predsednik. Čez 14 dni kmet spet pride z isti prošnjo, pa čez 14 dni zopet. Nejevoljna tajnica se razjezi, češ, naj si ne dela norca iz nje, ko pa mu je že dvakrat povedala, da Tramšek ni več predsednik. "Saj vem, toda tako rad to slišim," se ji je opravičil kmet.

Marca 1974 so bile izvedene volitve po novem ustavnem in volilnem načelu. Občinsko skupščino so sestavljali Družbeno politični zbor, sestavljen iz direktno izvoljenih kandidatov, Zbor združenega dela in Zbor Krajevnih skupnosti, v katera pa so svoje delagate delegirale njihove delegacije. V primeru specialnih obravnav pa je sodeloval še četrti zbor, to je ena od številnih interesnih skupnosti. V občini smo že pred volitvami formirali zasetke samoupravnih skupnosti za šolstvo, kulturo, telesno kulturo, komunalno, stanovanjsko gospodarstvo, kmetijstvo, socialno skrbstvo, požarno varnost in raziskovanje. Na novo je bila tudi institucionalizirana izvršna oblast - izvršni svet, ki je postal v celoti pristojen za razvoj občine in proračunsko financiranje. Vloga predsednika skupščine je bila samo koordiniranje skupščinskega dela in v tej vlogi sem prevzel naslednji štiriletni mandat. Podpredsednica skupščine je postala Francka Vidovič, direktorica Gostinskega šolskega centra Celje. Sočasno sem bil tudi izvoljen za vodjo delegacije v republiški Zbor občin. Novoformirani Izvršni svet je na mojo željo vodil ing. Jože Bučar. Že ob prvem obisku predsednika predsedstva

Slovenije Sergeja Kraigherja sem bil ob priliki, ko sem z nekim občanom obravnaval možnost sanacije plazov, opozorjen, da nisem več župan. Prav ta moja navada, da sem se še vedno vključeval v razne finančne aranžmaje oziroma sem bil njihov kreator, je pogojevala moja kasnejša pristojnostna in osebna nesoglasja s predsednikom Izvršnega sveta.

Slučaj je nanesel, da sem na zdravljenju v Radencih slučajno srečal gospo Špan s Planine, mater obrtnikov Jožeta in Staneta. Nekega večera smo se po naključju dobili v restavraciji in se uspeli dogovoriti o ustanovitvi oziroma o legalizaciji POZD Tadjfun. S to ustanovitvijo smo vzorčno realizirali Kardeljevo zamisel iz nove ustave.

(se nadaljuje)

Ko se zbudim, bom že bogatejši.

FORMITAS, foto: Foto Spring

Za bogatenje ni vedno nujno potrebno trdo delo. Zadostuje že pametna naložba. Svoj denar lahko naložite na milijon načinov, varnost naložbe pa je marsikdaj vprašljiva. Ena izmed najbolj varnih investicij je prav gotovo nakup bančnih obveznic. Z nakupom obveznic Banke Celje iz druge emisije si lahko zagotovite reden priliv kapitala po svojih željah in možnostih. Obveznice so izdane v apoenih po 100 DEM, letna obrestna mera je fiksna in znaša 7,5%. Obresti se bodo prinosniku izplačale dvakrat letno, obveznice pa bodo izplačane v petih letih. Vpisovanje in vplačevanje obveznic se prične 15. 9. 1996, vse informacije o obveznici in izdajatelju pa vsebuje Prospekt za izdajo obveznic, ki je na voljo na vseh vpisnih mestih. Obiščite nas in se pozanimajte o podrobnostih!

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

 banka celje
V varnem zavetju tradicije

Kdor ni nosil še okov...

(1. nadaljevanje)

V naslednjih dneh so se v pisarni varnostnega oficirja podpolkovnika Petrinovića, še preden sem sam karkoli zaslutil, zvrstili vsi udeleženci razgovora. Ko sem prišel sam na vrsto, je bilo že vse vestno zapisano. Meni je preostalo le še, da sem poskušal podpolkovnika prepričati, da vendarle ni šlo za tako hudo razpravo, kot se napisana kaže in da je v mojih izjavah, ki so bile sicer slabo razumljene in še slabše interpretirane, mnogo namernih provokacij, ki so bile namenjene podžiganju same debate. Nekaj vsaj zame nizpodbitnih resnic pa sem poskušal dokazovati tudi njemu.

Pričakoval sem določene represalije, morda izključitev iz podoficirske šole ali kaj podobnega, toda zgodilo se ni nič. Večkrat sem imel sicer občutek, da sem na opazovanju, ker pa se v naslednjih tednih ni zgodilo nič posebnega, sem bil že prepričan, da je vsa zadeva pozabljena. Pa ni bila.

14. decembra, torej kar mesec in pol po tisti nesrečni debati, me je vojaška policija snela z dopoldanskega predavanja, mi dala nekaj minut časa, da sem pospravil svoje stvari in smo šli. Kaj kmalu sem se znašel v samici vojaškega preiskovalnega zavora na Grbavici, s suhoparnim sporočilom v rokah, da je zoper mene odrejen preiskovalni zapor zaradi utemeljenega suma, da sem zagrešil kaznivo dejanje sovražne propagande iz 118. člena kazenskega zakona SFRJ.

6 mojih stopal široka in 9 stopal dolga celica, v naslednjih 37 dnevih sem jo premeril približno desetstisočkrat, betonska tla, rešetke na majhni lini visoko pod stropom, težka, s pločevino okovana vrata z opazovalno linico - špijonko, stol, miza in postelja, temperatura komaj kaj nad ničlo, pretesna vojaška obleka, krepko prekratke vojaške hlače brez pasa in pretesni čevlji brez vezalk ter trde besede mrkih stražarjev - to so bile osnovne dimenzije mojega novega življenja. Močno sem se čudil, zakaj vsa ta odurna procedura, ko pa sem bil sveto prepričan, da se bo že po prvih zaslišanjih pokazalo, zakaj v resnici gre. Seveda se v svoji naivnosti nisem uspel domisliti, da sem le povsem običajno zrnce, ki ga sodna mašinerija premetava sem ter tja po svojih zapisanih pravilih in da hitro pojasnjevanje niti približno ni v njihovih načrtih. Tisti, s katerimi sem prišel in poskušal od njih izvleči kakršnekoli vsebinske informacije, se seveda zame niso niti zamenili. Njihova naloga je bila le tehnična in to so z vajeno neprizadetostjo ter molkom opravili brezhibno. Razložili so mi hišni red in zaloputnili za seboj vrata moje celice.

V čem je bistvo samice? Izključno le v strahovitem psihičnem pritisku osame v obupu. Prav nobenega fizičnega nasilja ni bilo, sistem dobro naštudirane "sekirancije" v kombinaciji z negotovostjo, ki je štrlela iz vseh sten, ubija popolno in z gotovostjo. Ob 6. uri vstajanje, ob 9. zvečer odhod v posteljo, vmes pa 9 stopinj po dolgem in 6 počez, uro za uro in dan za dnem. V kotu miza s stolom, toda brez vsakega papirja, svinčnika, knjige ali časopisa. En sam nič, ena sama praznina in razdejana duša.

Če se želim pritožiti na pripor, je bilo vse, kar so z menoj spregovorili moji novi gospodarji - pazniki. Seveda, vsekakor! Dobil sem list papirja in svinčnik ter pisal in pisal. Vse skupaj je bilo seveda brez repa in glave. Da ni bilo tako, temveč tako, da sem dobromisleč, priden itd. Pravih razlogov in členov iz Zakona, na podlagi katerih bi ugovarjal priporu, nisem niti iskal in še manj

našel. Nestrpno sem poklical stražarja, naj za božjo voljo hitro odnese moje pisanje svojim šefom, kajti jaz bi rad bil še danes spet v kasarni. Le zaničujoče me je pogledal: takšne budale pa še ne!

Ko se po nekaj dneh in nočeh še vedno ni nihče zamenil zame in nisem več vedel za datum in dan, sem se spomnil Dantesa iz Dumasovega Grofa Montecrista ter pričel počasi razumevati, da gre zares. Z izpraskanimi črticami na steni sem najprej začel meriti čas te svoje grozne samote. Še vedno pa sem upal, da sem v zaporu po pomoti, da se bo vsak hip potrdila resnica o meni. Odvetnika sem najodločneje zavrnil, češ, da bo nedolžne že obranila resnica sama. Resnici pa se ni prav nič mudilo in počasi sem spoznaval, da ji je zame figo mar.

Po kakih 14 dneh sem lahko prvič pisal domov. Ker je bilo pismo preveč obupano, so mi ga po nekaj dneh vrnili. Naj napišem tako kot je, so rekli. Pa sem napisal nekaj bolj rožnatega.

Mimogrede sem odlomil konico svinčnika, ji potem iz posušenega kruhovega testa napravil držalo in pisalo je bilo tu. Le še polovičko toaletnega papirja sem pretihotapil iz stranišča, nanj narisal šahovsko polje, iz kruha naredil figurice in dnevi so bili takoj krajši. S hrptom obrnjen proti "špijonki" na vratih, skozi katero so me vztrajno nadzirali, sem cele dneve ustvarjal šahovske probleme in šahiral sam s seboj. Kakšno razkošje!

Nekajkrat sem bil na zaslišanju, enkrat ali dvakrat celo sredi noči, z vame namerjenimi žarometi in podobnimi "fintami". Šlo je le za manjše nejasnosti ali za posameznosti, ki jih sploh nisem znal povezati s svojo zadevo.

Čas pa je tekel, minil je Božič, minulo je Novo leto. Moj obup je bil iz dneva v dan bolj neznošen.

Samica je nadaljevala svoj zmagoviti pohod skozi mojo psiho. Življenjska energija mi je iz dneva v dan bolj kopnela. Takšen sem bil resnično lahka in naivna žrtev vrste preizkušenih preizkovalnih metod. Cele tedne ni z menoj nihče spregovoril prijazne besede. Celo najenostavnejše stražarjevo spremstvo do stranišča ali prinašanje hrane sta bila pospremljena z nerazumljivim sovraštvom, ki je bilo za ranjeno in zapuščeno dušo naravnost morilsko. Vedel sem, da za notranje ravnotežje še kako potrebujem fizično kondicijo. Napravil sem na tisoče sklec in še več počepov, hodil sem na vse sprehode, do katerih sem imel pravico, pa čeprav so bili tudi ti prav tako del mučilnega scenarija. Na prav malem in visoko z deskami ograjenem dvorišču sem lahko hodil v krogu, z obveznimi rokami na hrbtu, s pogledom zadržim v tla, z vame uperjeno brzostrelko ter nenehno sekirancijo stražarjev. Zaradi tega in tudi zaradi hudega mraza, nekajkrat je temperatura padla celo na minus 20 stopinj celzija, sem sprehode kasneje močno skrčil.

Preiskovalci z menoj niso imeli problemov: zlahka sem se ujel na njihovo prijaznost, ki sem jo potreboval bolj kot hrano. Povedal sem jim seveda vse. Nekajkrat so me poskušali presenetiti s polnočnimi zasliševanji, pred močnimi, v oči sijočimi žarometi, pa ni bilo učinka. Bil sem enostavno prazen in čist, že zdavnaj sem jim povedal vse.

13. januarja sem končno dobil v roke obtožnico. Namestnik vojaškega tožilca Prvostopenjskega vojaškega sodišča v Sarajevu, V.p. 3947, je zlahka našel v mojih dejanjih vse znake krivičnega dela sovražne propagande iz 118. člena KZ. Grozilo mi je od enega do deset let zavora.

(se nadaljuje)

Vsi na volitve!

To lepo parolo in nato še, kako se gre na volitve lepo v vrsti, s harmonikarjem in zastavo na čelu kolone, sem vsa ganjena prebrala v očetovem osnovnošolskem berilu. Da so potem tiste kroglice premetali iz neprave skrinjice v pravo, ni nikjer pisalo, a starejši zagotavljajo, da se je svoje čase le tako dalo izvoliti prave kandidate. Seveda, to je bilo v tistih davnih časih, ko je bilo potrebno iztrebljati pokvarjene kapitaliste. Hvala bogu, danes je vse drugače: kapitalistov sploh več ne iztrebljamo, pa tudi pokvarjeni niso več. Celo prav radi jih imamo. Kroglic pa sploh ni treba več presipavati, ker to prav elegantno naredi RTV. Če ji pa to ne rata, imamo v Šentjurju tradicionalno sestavljene volilne odbore, ki se jih zaradi ekonomičnosti volitev ne splača spreminjati, in ti so menda tudi določen garant tradicionalnih volilnih izidov. Eh, pa kaj to, mene politika pravzaprav sploh ne zanima. Zame bolj velja tista: ali veste, kako se reče kraju, kjer je veliko mravelj (normalnih, ne tistih pobarvanih od združenih listašev)? Mravljišče! Kako pa tistemu, kjer se zbirajo voli - to je pa volišče!

Ne, ne vem, če bo to pravi uvod v moj poziv dragim občankam in občanom, da naj gredo vsi na volitve, kot mi je zabičal urednik. Tako mimogrede vam prišepnem, tudi on se na volitvah nekaj ven meče in misli, da bo tudi mene tako enostavno zmanipuliral. Jok, tako poceni se pa ne damo! Jaz imam svoje prepričanje.

Ja, lepo je takole teoretično otriesati gobec, ko pa sem se začela ozirati po plakatih, brati razne Prepihe in podobne predvolilne pravljice, me je pa čisto pobralo. Le kako naj med samimi najboljšimi angelčki izberem najboljšega? Le kako naj vem, kdo se heca in kdo misli resno?

Komuniste sem vedno občudovala. Ti so imeli jajca. Zveze še pa vedno imajo! Cveto Erjavec? Hm, nekam čudno ukročena varianta komunista se mi zdi. Pa ja menda ni brez...! Ja, tam zgoraj levo bi mu gotovo pasalo, a jaz ne pristajam brez upiranja na spodaj desno. Sicer pa ni tako slab, kot je videti glede na stranko. Z ozirom na letnico njegovega rojstva pa lahko tudi z gotovostjo trdim, da ni bil zraven, ko so njegovi "polnili" podzemne jame. To mu štejem v velik plus.

Jurij? Človek je tako prijazen, da še modre mravlje ne bi pohodil. To, da ima k sebi roke obrnjene, pa tako nič posebnega ne pomeni. Tudi večina krščanskih svetnikov je takšnih. Kam pa bi sicer prišli, če bi vsi razmetavali? Vsi bi bili reveži. In kako lep nagovor napravi med polnočnico v farni cerkvi! Če nas kaj lahko reši, je to pobožna molitev krščanarjev! Zato je Jurij moj prvi favorit. Nekaj pa vendarle lahko žrtvujem za svoj ljubljeni narod!

Jožef iz LDS je podobno skrivnosten kot njegov menda po polovici šiptarski šef Drnovšek. No, vsaj smeji se približno tako. Saj bi ga volila, pa ne vem pravzaprav, zakaj. Ena pravljica o uspehu mi za lahko noč čisto zadostuje. Si predstavljate še en takšen uspeh, kot smo ga preživeli. Vsi bi bili na borzi. Ampak v Občinskem svetu pa zna Osetki lepo zatežiti! In kako simpatično je proti poslanskim privilegijem, za katere pa žal tako ali tako nima nobenih šans. Če se bo še pred volitvami odrekel tudi vsem blagodatim, ki so mu jih grobo vsilili v času njegovega "komsomolskega" funkcionarstva v Ljubljani, mu bom stoprocentno vse verjela.

Kaj naj rečem o Romču. Fant zna! Če je v teh nekaj letih državo (in morda še koga) tako okrog prinašal, da že ne ve več kam z denarjem, potem je pravi za oblast. Ta bi prekleto dobro vedel, kje je treba podkuriti raznim bypasovcem in podobnim zmikavtom! In ko že kandidira za kmečko stranko, bi v svoj spisek prodajnih artiklov lahko vključil tudi mleko. Če ne bi šlo drugače, bi "uturil" v vsako kišto kokakole literček mleka in ekonomsko rešil problem šentjurskega kmetijstva. Ampak če ima ženo Andrejo res tako rad, kot se je hvalil v Hruševcu, potem je težko uporaben. Škoda, pri meni je imel kar dobre izgledе.

Od pravih šentjurskih strankarjev mi tako ostane le še moj urednik, ki se je zatrapal v Janeza Janšo. Najbolj grozno je, da njega še šimfati ne morem, ker sem na njegovi plačilni listi! Bom pragmatična: gospod urednik, takole bova rekla, čisto načelno in pošteno, vsaka napisana črka 1 tolar honorarja in glas je vaš! OK?

Če bo rekel ja, sem z volitvami opravila. Seveda le, dokler ne dobim boljše ponudbe. Gospodje kandidati, čakam!

Toda pozor! Razni Jelinčičevi, Grosovi, Štormanovi in bogve čigavi podaniki, ki prihajate tik pred volitvami v Šentjur

ribarit v kalnem, takrat ko je potrebno pri nas na primer podreti ograjo okrog nogometnega igrišča ali opraviti kaj podobno konstruktivnega, vas pa nikjer ni, pri meni nimate nobenih šans. No, skoraj čisto nobenih! Bila bi namreč nenačelna, če bi vas izključila s tržišča; za vas bo cena malo drugačna. Recimo ena črka 100 tolarjev. Pošteno?

Vsekakor sem se odločila, da bom za tole številko ponižno sprejela prav vsako kaprico preljubega gospoda urednika in si pošteno obrusila pete, kamorkoli me bo pač usmeril. V primeru, da sprejme mojo ponudbo, se splača imeti napisanih čimveč besed. Dragi slavisti, če slučajno prebirate Novice in budno pazite na vsako "najmanjšejšo" napakico ter se nato škodoželjno posmehujete naši brhki lektorici, vas vnaprej lepo naprošam, da se ne čudite in me ne obsojate zaradi preobilice pridevnikov, ki bi se v bodoče morda prikradli v moje pisateljevanje. Seveda, če ni sama lektorica pod prevelikim vplivom urednika in mi bo celotno zadevo preprosto izbrisala.

No, tokrat sem se z "veseljem" posvetila celo Ipavčevim dnevom, čeprav sem jih po (svojem) prvotnem načrtu nameravala lepo prespati. Takšnale zborovanja določene peščice lepo urejenih Šentjurčanov mi niso ravno po godu. Na začetku vselej zamudijo, nato zelo dolgo leporečijo, šele po tem se začne sama prireditve, ki je ponavadi še najbolj prijeten, a praviloma ne poglaviten in najdaljši del celotne zadeve. Vse skupaj se skoraj vedno zaključi precej pozno v "zaporih" Ipavčeve hiše s kozarčkom ali dvema, kjer nato luči gorijo še dolgo v noč. Vsekakor sem imela probleme že na samem začetku, saj mi nihče ni vedel povedati, kdaj pravzaprav se ti slavni in tako opevani Ipavčevi dnevi sploh začnejo. Še najbližji odgovor je za Šentjurske novice posredovala G.Ljubejeva. In sicer, da se začnejo tam nekje v septembru in končajo z mašo na Rifniku, kar seveda letos spet ne velja, ker so v ta okvir stlačili še razstavo o Rifniku. Kako naj se pošten človek potem znajde? Obveščanje javnosti je skrčeno na pošiljanje vabil na izbrane domove, zato se najbrž ni čuditi, da se na podobnih prireditvah srečajo vedno isti obrazi in nekaj posameznikov, ki se znajdejo tam po dolžnosti ali slučajju. Celo sami "zgornjetržani" se pritožujejo in hudujejo,

saj kljub temu, da so neposredni sosedi stricem Ipavcem, so ti dnevi in prireditve že zdavnaj mimo, preden obvestilo o njihovem obstoju slučajno zaide do njih. O kakšnem plakatu v Ipavčevi ulici ni ne duha ne sluha. Celotna zadeva je menda tako ali tako organizirana predvsem na ljubiteljski ravni. Zato se najbrž ne gre hudovati, če organizatorji ali sodelujoči tu in tam malce zamudijo ter malce zamenjajo in priredijo urnik prireditev. Sicer pa tudi njihovi honorarji menda sploh niso tako "siher" in strici šefi radi nanje pozabijo.

Tako sem se v okviru teh dni posvetila tudi sajenju stare mariborske trte pred Ipavčevo hišo. Malce sem zamudila, a me to ni preveč skrbelo, saj bi se morala po nepisanih pravilih v Šentjurju vsa zadeva začeti vsaj pol urice kasneje kot je bilo napisano v vabilu. Nisem se motila. Ključne osebe so si tokrat vzele dvojno mero akademske četrti. Edini, ki je pridno začel točno ob uri, je bil gospod Hajnšek, ki je v halji in škornjih neutrudno izkopaval velik grm pred Ipavčevo hišo. Nekaj mi je govorilo, da bi bilo dobro, če bi bilo to že pripravljeno, a kaj pa jaz vem o sajenju vinske trte. Morda pa je bilo to mišljeno že kot del programa in se celotna zadeva le ni začela z zamudo, kot sem si jaz nesramno in nepremišljeno umislila (priznajte, da so bili tile pridevniki povsem neopazno vpleteni v pripoved). No, vsaj naš bodoči šentjurski viničar g. Urbajs je uvidel trud in prizadevnost gospoda Hajnška in mu hitro priskočil na pomoč z motiko.

Zanimanje ostalih prisotnih je pritegnil šele prihod mariborskega župana in viničarja. Slednji je s seboj prinesel veliko, neugledno rjavo vrečko z napisom Šentjur. Morda imajo doma v totem Mariboru cel kup takih vrečk, vsako z napisom določenega mesta, v katerih se nahaja slavni cepič še bolj slavne trte. Še dobro, da je gospod Zafošnik izbral tapravo vrečko. Ali pa ne. Le kdo ve, kaj so namenili na primer Novemu mestu ali Velenju?

No, potem so se začeli nagovori, a ko je mariborski župan začel govoriti o Ilirih in Keltih, me je zadržala samo še misel na lep honorar. Pa se je kaj hitro vrnil v sedanji čas, leporečna zahvala, in pa Slomšek. Seveda, naše gore list, treba ga je omeniti.

Vendar nekaj mi med županovimi besedami le ni bilo čisto pogodu. Tisto o velikem "mestu" Maribor in malem "kraju" Šentjur. Sem mar vse do sedaj živela v napačnem prepričanju, da je Šentjur tudi mesto? To mi ni dalo spati, zato sem si naskrivaj od gospoda urednika sposedila celo Slovar slovenskega knjižnega jezika, čeprav mi je listanje po njem vzelo precej časa, saj se tem debelim knjigam drugače v širokem loku izogibam. Z mojo slovenščino že ni nič narobe, saj smo se dosedaj prav dobro sporazumevali, mar ne? No, tako sem po utrudljivem brskanju našla, kar sem iskala: "Kraj je del zemeljske površine, naseljen tako, da tvori zaključeno celoto. Mesto je naselje, ki je upravno, gospodarsko, kulturno središče širšega

območja." Zemeljsko površino imamo, naseljeni smo, tvorimo zaključeno celoto? Najbrž že, če to pomenijo tiste table ob cesti, na katerih piše Šentjur, prečrtano ali ne. Upravno središče? Gospodarsko središče? Kulturno središče??? No, zdaj pa vidite, zakaj ne maram teh velikih bukev! Kako naj zdaj vem, če je Šentjur kraj ali mesto, ko pa iz razlage dobim več vprašanj kot odgovorov? Najbolje, da lepo zaupam gospodu županu. On bo pa menda ja vedel. Šentjur je torej malo večja vas!

V mislih sem se toliko časa ukvarjala s tem vprašanjem, da so med tem časom trto že posadili in že veselo nazdravljali. Spet me bo gospod urednik kregal, da sem preslišala in zgrešila bistvo celotne prireditve. Tako sem bila razočarana sama nad seboj, da sem se odločila, da na koncert, ki je sledil, sploh ne grem. Honorar gor ali dol. V vsej naglici odhajanja sem skoraj podrla mizico, na kateri je stala steklenička zgodovinskega mariborskega vina s štiristoletne trte. Ozrla sem se okrog sebe, da bi videla, če jo morda kdo pogreša, pa so se skoraj vsi z županom vred že prestavili v Gustavovo sobo. Bo že počakala in jo bo obdarjenec kasneje vzel. Saj veste, podobno stekleničko je dobil tudi Papa, ko je bil na obisku v Sloveniji, in jo je vzel s seboj v Rim. Tudi gospod župan je tisto stekleničko gotovo varno shranil in tista na mizici nikakor ni mogla biti ista. Mar ne?

Na volitvah se vidimo!

Lucija

Nekaj atletskih rezultatov

Na uličnem teku v Sevnici (5. oktobra) so atleti AK TrgoHlad dosegli naslednje boljše rezultate: Luka Žgur (3.r.) - 3. mesto; Tjaša Vrbeč (7.r.) - 1. mesto; Nataša Oset (8.r.) - 4. mesto; Lidija Klemenšek (8.r.) - 3. mesto; Klemen Lavrenčak (8.r.) - 3. mesto, Jaka Zupančič (8.r.) 5.- mesto; Tone Ojstršek - 1. mesto.

V teku članov na 4400 m je zmagal predstavnik Avstrije, Ivan Kukovič je bil peti, Primož Pangerl pa dvanajsti.

V teku ZA KROF na Trojanah (13. okt.) sta Ivan Kukovič in Tone Ojstršek osvojila v članski konkurenci prvi dve mesti.

V Cimetti v Italiji je v teku na 12 km med več kot 1000 tekači Ivan Kukovič osvojil 14. mesto, Tone Ojstršek 24. in Primož Pangerl 28. mesto.

Vlado Artnak

V Šentjurju imamo 11 kategoriziranih športnikov

Olimpijski komite Slovenije je objavil seznam kategoriziranih športnikov Slovenije. V 83 občinah je v 93 panogah kategoriziranih 2264 športnikov. Naša občina je z 11 športniki na 35. mestu. Pet športnikov ima priznan državni razred, šest pa mladinski razred. To je pomembno zato, ker je količina denarja, ki prihaja iz države v občinski proračun, odvisna od števila individualnih kategoriziranih športnikov in ekip, ki igrajo v prvih ligah.

Dražavni razred: Ivan Kukovič - atletika; Dušan Debelak, Viktor Mlinar, Aco Pepevnik in Tomaž Žerovnik - vsi alpinizem.

Mladinski razred: Dejan Mihevc, Jolanda Ambrož, Monika Jevšnik, Mojca Stropnik, Darja Šmid, Tone Ojstršek - vsi atletika.

Sosednje občine so razvrščene tako: 4. Celje (95 športnikov), 10. Žalec (38), 35. Šentjur (11), 42. Konjice (7), 58. Laško (3), 82. Šmarje (1).

Za ŠZ Šentjur: V. Artnak

ŠD LIPA ŠENTJUR : ČŠK CELJE 8,5:2,5

Zgodilo se je tisto, kar se je še pred letom dni zdelo nemogoče. Šahisti ŠD LIPA Šentjur so v medsebojnem obračunu I.SŠL - vzhod potolkli Celjane, ki so bili med drugim tudi večkratni slovenski prvaki. Ta zgodovinska zmaga je rezultat dobrega dela in je najpomembnejši dosežek Šentjurčanov v letošnjem ligaškem tekmovanju. Na koncu je ŠD LIPA Šentjur osvojila 6. mesto pred regijskimi rivali Žalcem (tudi nekdanji prvak Slovenije) in Celjem in tako prevzela šahovski primat v regiji.

Iz letošnjega ligaškega tekmovanja je treba še posebej poudariti, da se je ŠD LIPA Šentjur izkazala kot tradicionalno dober organizator. Dobro igro so pokazali mladi. Puntigam na drugi mladinski deski in mladinka Srdičeva sta zbrala po 5 od 7 točk, Biščan na prvi deski pa 4 od 7. Izredno lepo in učinkovito je ponovno igral S. Jazbinšek (5 od 6 točk). Pohvaliti velja tudi Vero Jazbinšek za 3

točke na prvi ženski deski. Z okrepitevami pa letos žal nismo imeli sreče. Član hrvaške olimpijske reprezentance je odigral (in tudi zmagal) samo dve partiji. Naša druga okrepitev, Dean Zečević, pa je na žalost spet pokazal negativne lastnosti in smo se mu dokončno odrekli.

Za preostale člane ekipe velja, da so igrali v okviru svojih zmožnosti, če ne celo slabše. Dejstvo je, da je igranje v tej ligi zelo naporno. Starejši igralci, popolni amaterji, lahko v taki konkurenci računajo le na občasna presenečenja. Ponavadi jih proti koncu partije izda kondicija. Brez teh slabosti bi se lahko borili tudi za prvaka, kar se nam včasih že tako zdi precej blizu, še posebej, ko vidimo lahko in tokrat tudi učinkovito igro našega Sebastjana.

No, ostanimo na trdih tleh in zadovoljni, da ostajamo v igri med najboljšimi klubi v Sloveniji.

F.G.

Mednarodni turnir A. M. Slomška

Zgodilo se je! Šentjurska občina je v enem letu kar dvakrat gostila mednarodno družino šahistov v "pravem", počasnem šahu. ŠD Ponikva je po šentjurskem spomladanskem turnirju na kmetiji FATUR v septembru priredila mednarodni turnir, ki je imel še številčnejšo udeležbo kot šentjurski, čeprav je bila konkurenca malce slabša.

Turnirja na Ponikvi se je udeležilo 26 šahistov iz 11 klubov iz Slovenije in Hrvaške. Šahovski boji na kmetiji Fatur so bili zelo zagrizeni in izenačeni. Na koncu je zmagal mojster Igor Kragelj iz Ljubljane s 6,5 točkami. Za njim se je zvrstilo kar šest tekmovalcev s 6 točkami: Kostanjšek (Hrv), Kristan (Velenje), Zečević (Hrv), Črepan (Kovinar MB), Gazvoda F. (LIPA) in Drobne (LIPA). Da sta se v družbi najboljših pojavila tudi domačina F. Gazvoda in Drobne, je res lep uspeh, še posebej za Drobneto, ki se je tako približal normi za mojstrskega kandidata. Toromanovič je bil 11. (5), Vengušt 12. (5), Plahuta 13. (4,5), Jazbinšek V. 17. (4,5) itd.

Za turnir lahko rečemo, da je minil v zadovoljstvo vseh udeležencev. Zato velja še posebej pohvaliti organizatorja ŠD Ponikva, ki so s pomočjo številnih sponzorjev zagotovili vsem primerne nagrade. Glavna sponzorja sta bila Turistična kmetija Fatur in Podkrajšek Anton.

F.G.

Zmaga Plahute ob občinskem prazniku

Na hitropoteznem šahovskem turnirju v počastitev praznika občine Šentjur je sodelovalo 14 tekmovalcev. Po hudih bojih je tokrat zmagal Darko Plahuta z 11 točkami. Za njim so se zvrstili: Biščan, Jazbinšek S., Gazvoda F., Kolman, Streicher... V skupni razporeditvi za letnega hitropoteznega prvaka, se je D.Plahuta ponovno približal F. Gazvodi na prvem mestu. Razlika med njima je samo še 4 točke, kar obeta zanimiv boj za prvaka na zadnjih treh mesečnih turnirjih. Skupni vrstni red po septemberskem turnirju je naslednji: 1. Gazvoda F. (59), 2. Plahuta (55), 3. Biščan (48), 4. Potočnik (44), 5. Jazbinšek S. (43), 6. Kolman (39,5)...

F. G.

S. Jerneju prva zmaga med kadeti

OŠ F. Malgaja Šentjur je gostila kar 82 mladih šahistov in šahistov celjske regije, ki so se zbrali na prvem tekmovanju na novo ustanovljene regijske kadetske lige. Najzaslužnejši za to je osnovni pobudnik lige M. Drobne. Tekmovanje, ki bo odslej mesečno v različnih krajih, je v celoti uspelo. Zmagal je S. Jernej, ki je zbral vseh 7 možnih točk - Šentjurčan, ki trenutno brani barve ŠD Ponikva. Nadaljni vrstni red: Plazovnik Andreja (Celje) 6, Ivančič (Celje) 6, Kranjc Urban (Žalec) 6, Sivka Katja (Šmarje) 5, Srdič Urška (LIPA Šentjur) 5...

Na tekmovanju so ustanovili tudi društvo šahovskih mentorjev celjske regije. Vodi ga A. Marš iz Šmarja, sekretar društva pa je M. Drobne, član ŠD LIPA Šentjur.

F. G.

Šentjur tretji v Velenju

Na tradicionalnem krosu Dela v Velenju - prvenstvu slovenskih občin v krosu, se je zelo uspešno udeležila tudi reprezentanca občine Šentjur. Ekipo so v osnovnošolskih kategorijah sestavljali po trije najboljše uvrščeni iz občinskega prvenstva v krosu, starejše kategorije pa so sestavljali atleti AK TrgoHlad. Škoda, da je bila ekipa dečkov 6. razreda zelo okrnjena, saj je občinski prvak v tej kategoriji manjkal zaradi nogometne tekme.

V skupini večjih občin je reprezentanca Šentjurja zasedla tretje mesto, pred ekipami Ljubljane, Maribora in drugih večjih mest.

V.A.

Odprto prvenstvo Šentjurja

Zadnji vikend v mesecu septembru je Teniški klub organiziral teniško odprto prvenstvo v počastitev šentjurskega občinskega praznika. Tekmovalci so prišli iz Celja, Žalca, Velenja, Sl. Bistrice, Rogatca in Šentjurja. Pohvale vredna je udeležba petih deklet iz Celja, ki so se pogumno pomerile s fanti in pokazale odlično igro. Rezultati pa so bili v prid fantom. Rezultati polfinala:

ŠPORN Aleš (Š)-ESIH Darko (Š) 6:2;6:3

BRAČUN Simon (Ž)-KOS Peter (SB) 4:6;6:7

Finale:

ŠPORN Aleš-KOS Peter 6:3;6:1

Za tretje mesto:

ESIH Darko-BRAČUN Simon 6:1;6:3

Zmaga je ostala doma, Aleš Šporn pa je že četrtič zapored zmagal na turnirju. Organizator, Teniški klub Šentjur, se zahvaljuje sponzorjem za lepe nagrade.

Dušan Šporn

NAGRADNA KRIŽANKA ŠTEVILKA 42

	ŽVEPLO	RODNA GRUDA	SVETLANA MAKAROVIČ	PREDLOG	LETOPIŠ	IME POLITIKA ZDOLŠKA	PODJETJE ZA IZGRADNJO TELEFONIJE	RISTO SAVIN	ŠPANJA	MUHA NA PUŠKI	GRŠKI BOG LJUBEZNI	MLADINSKA DELOVNA BRIGADA	BRANKO URŠIČ	DEL KOLESAR. DIRKE
	VRSTA TOVORNJAKA			VULKANSKI OTOK ZIDARSKA ŽLICA					OBDONAVSKO MESTO TELOVADNO ORODJE					
	METER		TABOR					DROBIR					AVSTRIJA	
			Ž. IME					MUSLIMAN. BOG					NAČRT	
	METLICA						GR. BOG VOJNE DRŽAVA V AZIJI					PETER PAN MOČ		
	M. IME					KRAJ POD FRUŠKO G. LJUDSKI ZDRAVNIK					POŽELENJE			
	IRSKA REPUB. ARMADA			HUDIČ NASPROTJE OSEKE						PEVKA ŽNIDARŠIČ POLJSKA PTICA				DELEŽ DRUŽAB-NIKA, VLOGA
JOD		MOŠTVO	ŠIVANKA	NATRIJ		PRAŠINA			PREJA IZ DLAK MOJZESOV BRAT					
				LUIS ADAMIČ		ČRN PTIČ								
HUNSKI POGLAVAR					ŽELEZN. KOMPOZ. GOSPODAR. RAZSTAV.			SRBSKO M. IME VZGOJNO VARS. ORG.					FOSFOR	DIVJA MAČKA
OSKRBA, SKRB				HRIB			DEL TELESA ANTON INGOLIČ					GRŠKA ČRKA SRBO IVANOVSKI		
ZIMSKO OGRINJALO				LESEN POVEZNIK			REKA V ANGLIJI OGLJIK				IZDELEK IZ MLEKA			
ITALIJANSKI IZDELOVALCI GODAL				TONA							LITER			
					PRIPADNIK NACIONALIZMA									

Nagrade za križanko št. 41 podeljuje ELBA Šentjur. Olga Pšeničnik iz Šentjurja, Andreja Budna iz Brda in Stanka Flank iz Dramelj jih dobijo v Elbini trgovini nasproti gostilne Bohorč.

Spoštovani g. urednik!

Ja krasno, sem slišala, da tudi vi kandidirate. Če ne bi krajšali mojih prispevkov, bi vas gotovo volila, kljub temu, da me vaša faca na plakatu sploh ne vznemirja. Tako pa bom raje še premislila, da se ne bom opekla tako kot prejšnjikrat s šentjurskim Jurijem. Tako prijazen je bil, ampak takoj, ko je prišel v Ljubljano, je bilo konec s planinsko občino, pri telefoniji nam je gladko nabil jurja in pol gor, pa še edino cesto, ki se je gradila, je zamrznil. Vidite, takole človeka nese, če si preveč zaupljiv! Podobno je zadnjič zaneslo tudi mene, ko sem napisala, da nas je naš LDS župan Knez za krajevni praznik počastil z enim znanim ansamblom. Res se opravičujem za to grozno pomoto. Naš gospod župan nikakor niso tako malenkostni in so nabavili dva ansambla. Ne le, da sta krasno igrala, tudi koštala sta toliko, da je v blagajni KS ostalo ravno še za dva privatna asfaltna hišna priključka za bolj pridna občinska svetnika in ni bilo treba skrbeti, kam z denarjem. Še dobro, da so s tiste seje, ko so talali ta dva borna asfaltiča, izključili socialdemokratske svetnike, ker drugače še tega ne bi bilo. Se je pa zadnjič zgodila grozna krivica g. Romihu iz Juretove stranke. Ne vem, zakaj človeku ne pustijo, da bi malo pokomandiral na Svetu KS, čeprav ni bil izvoljen za ta špil? Še zmeraj je trikrat toliko vreden kot Janšatov Koželj, ki ima tak gobec, da bi ga človek raje nosil kot poslušal, poleg tega pa je

še iz same hudobije poasfaltiral pol Planinskega vrha, samo, da jezi našega župana Kneza. In še svoj vodovod bi ta zgaga rada imela! Nekateri pa res ne vedo, kaj se spodobi! Kot na primer tile naši iz Ljudske stranke, ki so takoj potem, ko so likvidirali Nonijevo vlado, enostavno stopili v ilegalno, namesto da bi zavladali. Res čudne manire. Še tega ne vem, ali bodo sploh volili tisto svojo čudno Osetko?

Ježešna, kako sem vesela, da se mi je pri šimfanju oblasti pridružila tudi Ivanka! Zdaj pa sploh ne bodo vedeli, na katero bi bili jezni. Ivanka, tista pri otvoritvi prišparana jajca pa le skrbno na toplo shrani; še kako nama bodo prišla prav - kot klopotci. Zdi se mi, da jih bodo naši kmalu potrebni.

Sem pa zaskrbljena za našega gospoda Šmida, ki se, odkar mu menda njegov šentjurski šef in župan hočeta iz Zdravstvenega doma napraviti hotel (ali nekaj podobno koristnega), panično zavzema za planinsko občino. Morda se bo tudi po kakšni domači stranki kmalu ozrl. Je pač takšen ta naš čas, če nočeš biti z nikomer, te takrat, ko ti gre za nohte, še pes ne povoha. Tako slabo našemu doktorju menda ja še ne gre, ampak nič se ne ve.

To bi bilo vse. Pa previdno na volitvah!

Vaša Pepca

Glasba ne pozna meja

Naš župan je tako muzikaličen, da ne more več brez glasbe. Po zadnji prireditvi Ipavčevih kulturnih dni, po koncertu "ljubljskih kameradov" v farni cerkvi, si je privoščil še glasbeni večer na celjskem radiu ter Čuke v športni dvorani v Hruševcu, v upanju seveda, da bodo volivci opazili njegovo velikodušno ljubezen do pesmi. Nerodno bo le, če bodo pred volitvami opazili tudi posledično luknjo v občinskem proračunu.

"Buki" se vrača

"Če ne jaz, potem nobeden," se je zaklel neuničljivo poštenu g. Zabukovšek - ter takoj podpisal brezupno kandidaturo za Grosove liberalce. Podpisal bi še za koga, če bi lahko, saj več kot je kandidatov, manj možnosti za izvolitev imajo "prave domače stranke."

Razredna nasprotja še niso preteklost

Razplamtela so se v našem Športnem parku: rdečkasti atleti ne prenašajo kapitalističnih nogometašev in nasprotno. Če bodo nadaljevali v skladu z znanimi zgodovinskimi recepti, bodo na igrišču kmalu spet kakali le še Kumpergerjevi kužki.

Vse dobre stvari so tri

Da to reklo velja tudi za zgodovinski Rifnik, je povedal g. Tržan iz Jurija na slovesni otvoritvi Zakladov Rifnika v Celjskem muzeju: zgodovina, kultura in rifniška klobasa.

Plus 100% za LDS

Iz zanesljivih virov se je zvedelo, da se bo članstvo LDS na Planini povečalo za to fantastično številko: g. Knez naj bi v kratkem vpisal v članski seznam poleg svojega imena, če bo vse po sreči, še eno ime.

Koalicija Planina & Dobje?

Ljudje, ki večkrat videvajo, kako gospod Miha v gostilni na Tratah pije na račun Salobirjev, ugibajo, da je zveza teh dveh KS v eno občino dogovorjena. Tako zlahka pa vendarle ne bo šlo!

Župan - vzgojitelj

Naš župan, ki ima zadnje čase izjemen posluh za glasbo, lepo vzgojno skrbi tudi za glasbenike, ki mu igrajo. Mladi domači umetnici, ki sta muzicirali v Ipavčevi hiši, je poslal domov, še preden je odšel s svojo družbo v občinsko reprezentančno vinoteko. Resda sta že obe polnoletni, toda obilen spanec je za umetniško ustvarjanje zelo pomemben.

Prišli so prezgodaj

Slavni Čuki, ki naj bi v Hruševcu pomagali Malovrhu in Moškotevcu do poslanskega stolčka, so sicer krepko zamudili, a so vendarle prišli še prezgodaj - po obiskovalcih v Športni dvorani sodeč - vsaj dve desetletji.

Končno velik posel tudi za Šentjur

Če se bo pokazalo, da ima naš občan kakšne posebne zasluge pri tistih 190 kilogramih hašiša, ki so nam jih tako nesramno zaplenili Srbi, je to lahko dober znak: ujeli smo sodobne trgovske trende.

Izkušnje

Združena lista je baje uspela spraviti na svoje zborovanje na Mestnem trgu kar 500 glavo množico. Nič čudnega, ko pa sta bila med organizatorji tudi dva bivša direktorja, ki sta uspela spraviti na cesto skoraj vse svoje delavce.

Gasilci so nestrankarski?

Funkcionar OGZ se je v mesecu požarne varnosti vozil s službenim džipom sem ter tja po občini, skrbno opazoval, če kje gori, mimogrede pa z zvočnikom skromno delal reklamo za poslanskega kandidata SKD. In ker so bili gasilci tako pridni, jih je Občina pogostila v Ipavčevi vinoteki.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

Poslujemo vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 10. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

**Plačilo možno
na več čekov**

ko ugasne življenje:
pogrebna oprema in material, prevozi, urejanje in postavitve mrliške sobe, cvetni aranžmaji in sveče (dostava na dom), organizacija pogrebov, urejanje dokumentacije, posredovanje osmrtnic, zabav, izkopi, urejanje grobov

24 ur na dan:
063/798-332 in 0609/638-194, 645-543

ali v Cvetličarni Majda v Šentjurju,
od pon. do pet.: 8 - 18, sob.: 8 - 12
Tel.: 741-100